

ΝΕΟΙ ΑΡΧΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1939 ΑΡΙΘ. 22

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος
ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην ύπουργός

Αντιπρόεδρος
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ αντιστράτηγος,

Ι Δ Ρ Υ Τ Α Ι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ—ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ—ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΡ. ΚΟΥΖΗΣ—Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
Γ. ΜΕΝΕΛΛΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1939

ΕΤΟΣ 200

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 22

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 60

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΡΩΧΝΗ»
Πλατεία Αγ. Θεοδώρων Σκουλερίου 1

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Αποστολόπουλος — Αλ. Ίατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὸ περιοδικὸν δεσμεύεται ἀπέναντι τρίτων διὰ τῆς παραγραφῆς αὐτῆς καὶ διὰ τῆς ἐπαγραφῆς ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἡ πνοὴ τῆς Τετάρτης Αὐγούστου, ὑπὸ Ἐέννης Ἀλεξοῦ. Τὸ παράπονο, ποίημα τοῦ Rilke κατὰ μετάφρασιν Ἰωάννης Α. Δραγοῦμη. Πρώτος πλοῦς Ἑλληνικοῦ Ἀτμοπλοίου ὑπὸ Χ. Θ. Δαρολίξ. Τραγουδάκι, Καλλιόπης Λιπκάνου. Ὁ θρήνος τῶν δένδρων, ποίημα τοῦ V. Βιαγί κατὰ μετάφρασιν Ἐλένης Π. Ψημένου. Ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἡθὴ ἔθιμα κ.λ.π. ὑπὸ Δ. Α. Γέροντα. Αἱ Βάκχαι τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ μετάφρασιν Παλμύρας Χονδροδύμου. Ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ Δικαίου, ὑπὸ Στέφανου Γ. Στέιτ. ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἐσωτερικὰ καὶ Ἐξωτερικὰ γεγονότα τοῦ λήξαντος μηνός. Ἡ Κίνησις τῆς Σιβιτανιδελοῦ Σχολῆς. Κωστῆς Ράλλης. Ἡ Κίνησις τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἡμερολόγιον τῶν Ἀρχαιολογικῶν γεγονότων τοῦ τρέχοντος ἔτους, συντάσσόμενον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν Ἀλεξ. Θ. Φιλαδέλφους. Θεόδωρος Ἀφρονίδης. Εὐθυμὴ Ζωή.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 22

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1939

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

Ἡ ΠΝΟΗ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Παραμονές. Ἡ βαρεῖα καλοκαιρινὴ ἀτμόσφαιρα δὲν κατορθώνει νὰ κουράσῃ τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ ποὺ ἀνοίγει τὰ φτερά της γιὰ νὰ πετάξῃ ψηλά, ἀκόμη πιὸ ψηλά καὶ ν' ἀνασούρη τὸ χῶμα ποὺ γεννήθηκε στὴν αἰωνία ὠμορφιά.

Μπροστά!.. φωνάζει ὁ Γέρω Πατέρας στὸν Γιὸς του κι' ἐκεῖνος στὸ παιδί του. Μὴ πτοεῖσαι μὲ τίποτε καὶ τράβα. Τράβα τὴν ἀλυσίδα μὲ σφιχτὰ χέρια. Ὁ κάθε κρῖκος νὰ δένεται μὲ τὸν ἄλλο, νὰ ξετυλιγεται, καὶ ὅταν μιὰ μέρα τὴν τυλιξῶμε νὰ εἶναι μιὰ καρδιά, ἓνα πνεῦμα ἡ Μεγάλῃ Ἑλλάς.

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάς θ' ἀντικρύσῃ τὴν Νέα ἢ ὅποια ἀκόμα στέκεται γενναία ἀλλὰ ντροπαλὴ κάτω ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα. Νέοι καὶ νέες ἔχουν ἓνα ἰδανικό! νὰ φθάσουν στὴν ὠμορφιά της ζωῆς ποὺ δίνει τὴν δύναμι στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα.

Νίκη! Τὸ κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀνοιξε τὸν δρόμον, τὸν δρόμο ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ σκοτάδι ὀδηγεῖ στὴν λάμψη.

Μὲ μιὰ μαγικὴ ράβδο ἔδωσε τὴν ἐλπίδα, τὴν φαντασίαν, τὸ ὄνειρο. Ἡ Νεολαία προχωρεῖ μὲ τὰ τολμηρότερα σχέδια, σχέδια ποὺ εἶναι πιά πραγματικότης.

Καὶ ἡ Νεολαία περπατεῖ ψηλά τὸ κεφάλι καὶ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα. Ἡ δύναμις τῆς Χαρᾶς. Μὲ τὴν Χαρὰ θὰ νικήσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ θὰ φθάσῃ στὴν ἐπιτυχία.

Περὶ ἅ ἅ! τὰ φωτισμένα ἀνάκτορα «Βασιλεῖα, θὰ σοῦ στήσωμε τ' ἀνάκτορα τῆς μεγάλης Ἑλλάδος Σοῦ» τὰ στήσαμε νοερῶς μὲ τὸν Μεγάλο Κυβερνήτη μας. Θὰ φθάσωμε τὴν ὠμορφίαν τῆς Ἀρχαίας Τέχνης. Μὲ βῆμα γοργὸ ἀνεβαίνουμεν πρὸς τὸν Παρθενῶνα ὅπου θὰ φαντασθοῦμε τὴν Νέα Ἑλλάδα.

Νέα Ἑλλάς! Τι λωμπερὴ προσδοκία! Μὲ δύναμι, μὲ θάρρος, πατώντας κάθε ἐμπόδιο καὶ περιφρονώντας τοὺς κόπους. Νέα Γενναία! Τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα ξυπνᾷ καὶ πάλι.

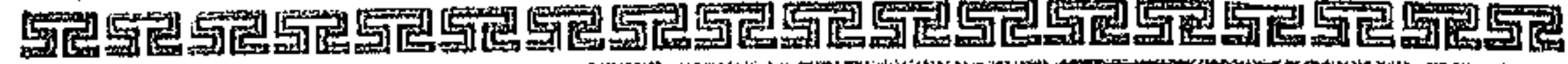
Οἱ δημιουργοὶ ἀναπερῶνουν τὸ ἔθνος στὴν παλαιὰ του δόξα. Καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἐπιβάλλεται μὲ τὰς μεγάλας λεωφόρους, τὰ ἐπιβλητικὰ κτίρια καὶ τὰ πράσινα πάρκα.

Νέοι άνθρωποι, νέες ψυχές, δημιουργοὶ τὸν στρατὸ μας Νέα
καράβια, ἀεροπλάνα, προστατεύουν τὴν Ἑλληνικὴ γῆ:

Ὁ πλοῦτος, ἡ εὐημερία, σὺ κράτος, σὴν οἰκογένεια, σὴν ἐργα-
σία. Πάντα ἠνωμένοι γιὰ μιὰ ἰδεολογία «τὴν Πατρίδα».

Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ὕμνος ἀναπτερωμένος μὲ τὸν ὕμνο τῆς 4ης
Αὐγούστου ξεχνᾷ τὴν πικραμένη Ἑλλάδα γιὰ νὰ τραγουδήσῃ τὴν
τελεία ἐλευθερία.

ΞΕΝΗ ΑΞΕΛΟΥ

Rainer Maria Rilke

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Ὡ πόσο εἶν' ὄλα μακρινά
κι' ἀπὸ καιρὸ λησμονημένα.
Θαρρῶ πὼς τ' ἀσιέρι
ποῦ τὴ λάμψη μοῦ χάρισε
ἀπὸ χιλιάδες τῶρα χρόνια
ἔχει πεθάνει πιά.
Θαρρῶ πὼς στὴ βαρκοῦλα
τὴ διαβατάρια
ἄκουσα κάτι κακὸ νὰ ψιχυρίζουν.
Στὸ σπῖτι ἓνα ρολόγι,
χτύπησε
Σέ ποῖο σπῖτι ;
Θάθελα τὴν καρδιά μου ν' ἀφίσω,
κατ' ἀπ' τὸν ἀπέραντο οὐρανὸ
νὰ πορευτῶ
Θάθελα νὰ δεηθῶ,
Ἐν' ἀπὸ τὰ μυρῖ' ἀστέρια
ἀληθινὰ πρέπει ἀκόμα νὰ ζῆ
πιστεύω, τῶξερα
ποιὸς μοναχά
ἔχει διαρκέσει ;
ποιὸς σέ μιὰν ὀλάσπρη Πολιτεία
στὴν ἄκρη κάποιας ἡλιαχτιῖδας
στὸν Οὐρανὸ ὑπάρχει

(Büch der Bilder)

Μετάφρασις ΙΩΝΟΣ Α. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΠΡΩΤΟΣ ΠΛΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

Υπὸ Χ. Θ. ΛΑΡΑΛΦΕΗ

Δι' ὅσους ἔχουν τὴν καλὴν τύχην νὰ ταξειδεύουν μὲ τὴν «Νέα
Ἑλλάδα» τὸ νέον ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον ἢ καὶ δι' ὅσους ἀπλῶς, ἀλλ'
ὄχι καὶ χωρὶς κάποιαν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ἀναγινώσκουν τὰς δημο-
σιευομένας περιγραφὰς περὶ τῆς πολλαπλῆς ζηλευτῆς ἀνέσεως τοῦ τα-
ξειδίου διὰ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ πλωτοῦ κολοσσοῦ, δὲν θὰ εἶναι βέβαια
χωρὶς ἐνδιαφέρον ἢ ἀνάγνωσις τῆς περιγραφῆς τοῦ πρώτου ἐκ Πειραιῶς
εἰς Ναύπλιον δισπλοῦ ἑνὸς κατὰ τὸ 1858 ἀγορασθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ ἀτ-
μοπλοῦ τὸ ὁποῖον μάλιστα ἔφερε τὸ ἥκιστα μετριόφρων ὄνομα «Βασι-
λισσα τῆς Ἑλλάδος». Τὴν περιγραφὴν αὐτὴν ἀποσπῶ ἀπὸ ἐν τῶν τόσῶν
χαρακτηριστικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δημοσιευμάτων ἑνὸς τῶν πολυγρα-
φωτέρων Ἑλλήνων, τοῦ Στεφάνου Ξένου.

«Θεωρήσατε ταύτην τὴν «Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος» κατὰ τὸν πρῶ-
τον αὐτῆς πλοῦν. Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦτο ἀφῆκε τὸν Πειραιᾶ τὴν 7ην τῆς
πρωῖας, διασχίζον μετ' ἀγωνίας διὰ τῶν βορρῶν τροχῶν τοῦ τὰ πλέον
νηνεμῆ καὶ ἀκύμαντα ὕδατα τοῦ Σαρωνικοῦ καὶ Ἀργολικοῦ Κόλπου καὶ
μόλις κατὰ τὴν 9ην τῆς ἑσπέρας ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον.

Οἱ βουλευταὶ Αὐγερινός, Β' Ὑκούρας καὶ Δημητρόπουλος, οἱ κύριοι
Ἰωάννης Εὐσταθίου, ὁ Ἰλαρχὸς Ταμβακόπουλος, ὁ εὐρυῆς συντάκτης
τῆς Καρτερίας κύριος Χαλκιδόπουλος καὶ τόσοι ἄλλοι Ἕλληνες μετὰ
τῶν οἰκογενειῶν τῶν προεϊμῆταν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ γαλλικοῦ τοῦ κάμνον-
τος καθ' ἑβδομάδα τὸν πλοῦν τοῦτον, πλὴν φαίνεται τὸ πεπρωμένον τῆς
Ἑλλάδος εἶναι ν' ἀπαντῆ ἐν πάσῃ πολυδαπάνῳ ἐπιχειρήσει τῆς τὴν
ἀποτυχίαν.

Ἡ δευτέρα θέσις σκοτεινοτάτη λαμβάνει τὸ φῶς τῆς ἐκ τῆς πρώτης
διὰ μεγάλης ὀπῆς κειμένης ὑπὸ τὰς τραπέζας τῆς πρώτης εἰς τὸν τρόπον
ὥστε οἱ γευματίζοντες εἰς τὴν δευτέραν θέσιν ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ
βλέπουν ὕψηλά τοὺς μικροὺς πόδες καὶ τὰς ἑομογλυφικὰς κνήμας τῶν
Κυριῶν, καὶ τὴν δυσαρέσκειαν ἀφ' ἑτέρου νὰ βλέπουν καταπίπτοντα ἐπὶ
τῶν ἐδεσμάτων αὐτῶν ὡς ἄλας, τὸν κονιορτὸν καὶ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν
σανδαλίων τῶν ἀνδρῶν, τὰ ὅποια ἐπικρέμανται ὑπεράνω τῆς κεφα-
λῆς τῶν.

— Ποῦ εἶναι τὸ πρόγευμα ; Θὰ προγευματίσωμεν ἄρα γε σήμερον;
εἶναι ἡ 11η ὥρα ἐπληρώσαμεν διὰ τοῦτο δύο καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν, ἔ-
κραζάν τινες, ἡ τράπεζα εἶναι ἐστρωμένη πρὸ πολλοῦ.

— Ὁ τροφοδότης ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ πρόγευμα θὰ εἶναι ἑτοιμον.

— Ἄ ! Κυρίαι μου ! Ἄ Κυριοί ! Τὸ δράμα εἶναι πολὺ τραγικὸν διὰ
νὰ σὰς τὸ παραστήσω ! ἔκραξε τότε μετὰ δακρῶν σχεδὸν ἐν τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς ὁ φιλότιμος πλοίαρχος Κύριος Βούβουλης. (Σημ. Ἀντιγρ.
Μπούμπουλης ;)

— Τι είναι! τί τρέχει! μήπως έβλάβη ή μηχανή; 'Ομίλει δι' όνομα Θεοδ, Κύριε πλοίαρχε!

Τι νά σας είπω φίλοι μου! 'Ο τροφοδότης έλησμόνησεν άναχωρών έκ Πειραιώς, νά προμηθευθῆ κρέας και λαχανικά όπως μαγειρεύση... πρέπει νά περάσητε όπως ήμπορέσητε σήμερα με τά όλίγα ταύτα στα φύλια και τό τυρί...

— 'Αχ! ... ήκούσθη μία γενική φωνή, δέν έχει πρόγευμα; δέν έχει γεύμα! Και τί θά γείνη όλη αύτή ή όρεξις τῆς θαλάσσης; 'Ομιλείς σπουδαίως, Κύριε πλοίαρχε;

— Σπουδαιότατα! δέν πταίω έγώ, τό σφάλμα είναι τῆς έπιτροπῆς, τοδ έργολάβου... τό πρόγευμα και τό γεύμα δέν έχουν καμμίαν σχέση με τά χρέη τοδ πλοίαρχου.

— 'Αλλά διατί δέν κινούμεθα; διατί τοδ άτμοπλοίου οι τροχοί έστάθησαν;

— Τι νά σας είπω, φίλοι μου! δυστυχία επί δυστυχίας!... ό άναθεματισμένος ό μάγειρας, δέν έμαγειρεύσεν ούτε δια τόν μηχανικόν, ό μηχανικός είναι 'Αγγλος έπίμονος, ιδιότροπος, και λέγει, διε εάν δέν τῷ δοθῆ τό γεύμα του δέν κινούμεθα από έδω.

— Μα τουλάχιστον δέν έχετε όλίγον όρύζιον νά μάς κάμετε ένα πιλάφι;

— Πιλάφι, μάγειρα, αν έχεις ανθρώπινον ψυχήν, τουλάχιστον ένα πιλάφι;

Πιλάφι! πιλάφι! πιλάφι!... ήκούσθη μετά χαράς άπλήστου ή λέξις παντοχόθεν. Πώποτε οι ναύται τοδ Κολόμβου δέν έκραξαν μετά πλείονος έμφάσεως ξηρά! ξηρά! ξηρά! 'Ως οι πεινασμένοι συμπλοτηρες τῆν λέξιν πιλάφι.

— 'Αλλη δυστυχία! ανεφώνησεν αυθις ό πλοίαρχος.

— Μήπως δέν ύπάρχει όρύζιον;

— 'Οχι, τοῦτο δέν είναι τίποτε, άλλ' άλλη τρομερωτέρα.

— Προς Θεοδ, όμίλει, Κύριε Βούβουλη!

— Τι νά σας είπω, φίλοι μου! 'Ο Κύριος Τομβάζης εις 'Αγγλίαν έλησμόνησε ν' αγοράση περόνια, μαχαίρια, κοχλιάρια, πιατικά και ποτήρια άρκετά, και άγνωδῶ πώς θά συμβιβάσωμέν τό πράγμα. Είσαθε είκοσι πέντε άνθρωποι, και δέν έχομεν ούτε δια τούς ήμισεις; πρέπει λοιπόν ό εις νά δανεισθῆ τό περονι και τό πιάτον από τόν άλλον, ή πρέπει νά έκδυθείτε τόν 'Ελληνα τοδ 1856, έπαναλαμβάνοντες τόν 'Ελληνα τοδ 1769, και μεταχειρισθῆτε τούς τρεις καθαρούς δακτύλους σας.

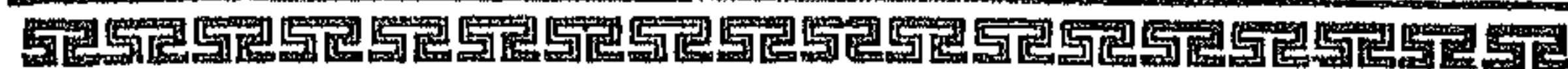
— 'Αλλά πώς γίνεται τοῦτο, Κύριε Βούβουλη! τό άτμόπλοιον ήγοράσθη έν Νιουκάστλ, πόλιν των πινακίων, εκεί όπου μία αξιόλογος συλλογή πινακίων δια 24 ανθρώπους αξίζει μόνον έκατό δραχμάς, τό άτμόπλοιον ήγοράσθη έν 'Αγγλία έν τῷ τόπῳ των λινών τραπεζομανδυλιών και προσωπιών, ήγοράσθη έν 'Αγγλία έν τῷ τόπῳ των ύελικών, έν τῷ τόπῳ των έξ άρξαν— πλοκή κοχλιορίων και πηρουρίων και νά μή έχη ούτε δέν των άναγκάων τούτων; Και ποδ έδαπανήθησαν αι δώδεκα χιλιάδες λίραι σιερίναι; Καλά, Κύριε Βούβουλη, και είμεθα όλοι έλληνες, σήμερα ένταύθα, άλλ' αν ήσαν και τινες Εύρωπαίοι και νά μή έχουν πρόγευμα, γεύμα, μαχαίριον, κοχλιάριον, περονι, ποτήριον και να βλέπουν διε και τά όλίγα ταύτα, όπου έχετε είναι τῆς τελευταίας ποιότητος και κατηγορίας;

— Τι νά σας κάμω, φίλοι μου... ούτως είναι και ούτως έχει...

'Ο μηχανικός έδιηγείτο διε ή «Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος» έναυπηγήθη δι' έμπορικόν ιστιοφόρον πλοίον και ούχι άτμόπλοιον, ότι οι τοδ 'Εθνους ναυπηγοί έπαρουσιάσθησαν ένώπιόν του και τῷ ένέπνευσαν τῆν ιδεαν νά σκαψη υπό τῆν πρώτην θέσιν μίαν δευτέραν, νά ένθέση μίαν μηχανήν και δύο τροχούς, και ν' άναδειξη τῆν μεγάλην ταύτην βομβάρδαν άτμόπλοιον τοδ βασιλείου τῆς 'Ελλάδος.»

Διά τό πιστόν τῆς άντιγραφῆς.

Χ, Θ. ΔΑΡΔΑΛΕΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

"Αν έτυχε ποτέ νά κλάψης
χωρίς κανεις νά σε πονέση
κι' ούτε καμμιάς φωνῆς τό χάδι
έτσι γλυκά νά σε πλανέση...

Θά καταλάβης άναγνώστη
και τό φτωχούλη μου τό στίχο
ποδ κρύβει τό παράπονό μου
και τοδ λυγμοδ μου όλον τόν ήχο.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΙΑΚΑΚΟΥ

VINCENZO BIAGI

(καθηγητοῦ τῆς Ἑταλικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν)

(Ἀπὸ τὸ β.βλ.ο του «Φωνές τῆς Ψυχῆς»)

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ

Μακριὰ πρὸς τὸ γκρίζο οὐρανὸ τοῦ δειλινοῦ,
Κάτω ἀπὸ τὴν ὄρμῃ τοῦ ἀνέμου,
Στέλνουν τὰ δέντρα ἓνα θρήνο,
Μιά φωνὴ ἰκεσίας :

Διότι πάνω στὰ ὀρθωμένα τους κλαριὰ βρίσκονται
Φύλλα καὶ ἄνθη π' ἀγωνιοῦν...
Πόσα φιλιὰ πᾶνε συντριμμένα !
Πόσες ἀγάπες πᾶνε χαμένες !

Ἦδη ἀνάμεσα στοὺς ἐπιβλητικούς καὶ μισοσκότεινους θόλους
Μ' ἓνα ψίθυρο ἀπὸ ἀπαλὰ λογάκια
ψιθυρίζουν εὐθυμα στὸν ἥλιο,
Εὐθυμα στίς φεγγαρόλουστες βραδυές.

Κι' ἀνάμεσα στὸν ἀέρα ἀπὸ μακριὰ
Ἀκούγονται εὐθυμα τὰ νερά νὰ παφλάζουν,
Καὶ τὰ στάρια, σὰν τῆ θάλασσα
νὰ μουρμουρίζουν σ' ὄλο τὸν κάμπο.

Στριφογυρίζουν γύρω ἀπὸ τίς πράσινες ἐληές
Ποὺ ξανάνθισαν τὴν ἀνοιξι,
Ἄναμετρῶντες τὴ νύχτα
Πάνω στὸν οὐρανὸ τὰ κρυφὰ ἀστέρια.

Ὡ ! ἡ δόξα τοῦ ἡλιοβασιλέματος
Ὡ ! οἱ ἀνάσσεις τῆς αὐγῆς,
Ποὺ γεμίζουν ἀπὸ φῶς ὠχρό !
Σὰν ξεπροβάλλουν στὰ βουνά !

Τώρα ὄχι πιά... ποῦ ὄλα τὰ ταράζει
Ἄνθη καὶ φύλλα, ἄγριος ὁ ἄνεμος :
Καὶ στὴ βιαία ὄρμῃ,
Ποὺ κάθε ἓνα δονεῖται καὶ τραντάζει,

Σὰν κάθε πρᾶγμα πιά ἀποσταμένο
Μέσα στὸ σπαραγμὸ τῆς ἀγωνίας,
Λέγει τὸ ἄνθος : Πάρε με μακριὰ !
Καὶ τὸ φύλλο : Πάρε με μακριὰ !

Πεζὴ μετάφρασις
ΕΛΕΝΗΣ Π. ΨΗΜΕΝΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΗΘΗ, ΕΘΙΜΑ ΘΡΥΛΟΙ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗ-
ΤΟΣ ΔΙΑΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

(Ὁμιλία τοῦ κ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΕΞ. ΓΕΡΟΝΤΑ δικηγόρου,
γενικοῦ γραμματέως τῆς «Ἐνώσεως Ἀθηναίων τοῦ Τόκου».

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ. Ἡ παρά τοῦ Ἐλγιν ἀφαι-
ρσις τῆς Καρυάτιδος ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθεῖον γενεᾶ τὸν θρῦλον δι ἓνα
ἀρχοντόπουλον Ἀθηναίων, ἤκουσε τὸ κλάμμα τοῦ ἀποσπασθέντος
ἀγάλματος. Τὴν πλησίασε μίαν ἰύχτα καὶ τῆς εἶπε νὰ γίνῃ γυναικὴ
του, κ' αὐτὴ ἠολούθησεν τὸν νέον. Χαρακτηριστικὸν τοῦτο τοῦ πόσον
ὁ ὑπόδουλος λαὸς ἀγαποῦσε τὰ ἔργα τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ἀρχοσύνη
εἶχε τὶς Μοῖρες κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδιοῦ, καὶ ἐν γένει πολὺ ἐπί-
στευε σαυτῆς. Τῆι οὕτῃ πίστιν διετήρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς τουρ-
κοκρατίας. Ἀλλὰ καὶ στὸ κεφάλαιον τῆς τεκνογονίας βλέπομεν ὁμοι-
ομορφίαν παραδόσεως. Καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐπὶ τουρκοκρα-
τίας ἐπίστευαν τὴν μανικὴν δύναμιν ἐνὸς νεροῦ συντελοῦντος εἰς τὴν
ἐδοκίαν. Αἱ οὐταὶ συνήθειαι διετηρήθησαν εἰς τὴν κατάραν, εἰς τὸν
σεβασμὸν πρὸς τοὺς νεκρούς, εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὰ στοιχεῖα.)

Ἄς ἀφήσωμεν τὴν οἰκογενεϊκὴν ζωὴν τοῦ Ἀθηναίου τῆς Τουρκο-
κρατίας καὶ ἄς κάνωμεν μαζί του ἓνα γύρω στὶς διάφορες δημόσιες ἐμ-
φανίσεις του.

Ἐνα ἀρχαῖον ἔθιμον ποῦ θὰ πέρσῃ ἀμέσως, στὴν ἀντίληψιν μας εἶ-
ναι ἐκεῖνο ποῦ ἐπικρατοῦσεν στὴν παραβίασιν τῆς συζυγικῆς πίστεως.

Ὅταν αὕτη συνέβαινε—πράγμα σπάνιον βέβαια γιὰ τὴν ἡθὴ τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης—ἐκάθιζαν ἀμέσως τὴν ἀπιστὴ σύζυγον καὶ τὸν ὑπαίτιον
τῆς συζυγικῆς αὐτῆς ἀνωμαλίας ἀνάποδα ἐπάνω σ' ἓνα γαῖδαρο, μὲ τὰ
πρόσωπά τους γυρισμένα πρὸς τὸ πίσω μέρος τοῦ ζώου, τοῦ ὁποῦ μάλ-
ιστα ἐκρατοῦσαν τὴν οὐρά! Ξεκινοῦσε ὕστερα ὁ γαῖδαρος, ἀπὸ τὸ
σπίτι τῆς ἀπιστῆς συνήθως, καὶ ἀπὸ πίσω ἀκολουθοῦσε ὅλος ὁ λαὸς
τῶν Ἀθηναίων ἢ πομπὴ αὐτὴ ἐγύριζεν ὅλην τὴν πόλιν, τελειωτικὰ δὲ κα-
τέληγεν στὴν κορυφὴν τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου, κοντὰ στὸ μικρὸν ἄ-
γαλμα τοῦ Θεοῦ οὗτοῦ.

Παιδιὰ καὶ ἄνδρες, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς διαδρομῆς, ἐξε-
στόμιζαν κάθε εἶδους πειράσματα, καθαρὰ ὅμως διεκρίνετο ἀπὸ καιροῦ
σὲ καιρὸ ἢ κραυγὴ εἶρος! εἶρος! δηλαδὴ αὐτὸ ποῦ σήμερα λέμε «γιοῦχα»

Στὴ κορυφὴν τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου οἱ παραβάτες αὐτοὶ τῆς
συζυγικῆς πίστεως ἦσαν ἐκτεθιμένοι ἐπὶ 24 ὥρες στὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰ
πειράγματα τῶν πολιτῶν.

Δὲν εἶναι δὲ ἀπλὴ σύμπτωσης τὸ ὅτι ἡ πομπὴ αὕτη κατέληγεν στὸ
Διονυσιακὸν Θεᾶτρον, δὲν εἶναι σύμπτωσις, γιὰτὶ ἀκριβῶς ἀνάμεσα στὸ
παραξενὸν αὐτὸ πανδαιμόνιον ξεχωρίζουν λείψανα Βακχικῶν ὄργιων
καὶ ἑορτῶν.

Ἄνεξαρτήτως ὅμως τῶν φανερῶν αὐτῶν δειγμάτων, ἂν ἀνατρέ-
ξωμεν στὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, θὰ μάθωμεν, ὅτι οἱ παραβάτες τῆς
συζυγικῆς πίστεως δημοσίως καὶ αὐτοὶ διεπομπεύοντο καὶ εἶτε ἐλιθοβο-
λοῦντο εἶτε, ὅπως ἐγένετο στὰς Ἀθήνας ἐπὶ Σόλωνος ἐτιμωροῦντο μὲ
τὴν ποινὴν τῆς ἀποραφανιδώσεως· στὴν ἀρχαίαν ὅμως Κύμην τὸ ἔθ. μόν
αὐτὸ τῆς τοποθετήσεως ἐπάνω στὸ γαῖδαρον συνήθιζετο πάρα πολὺ καὶ ὁ
ἀπιστος ὠνομάζετο «ἄτιμος» καὶ «ὀνοβάτης».

Ἡ παράδοσις, γύρω ἀπὸ τὴν πομπὴν αὐτὴν, μᾶς διέσωσεν ἓνα
ἐπεισόδιον ποῦ συνέβη στὰς Τουρκοκρατούμενας Ἀθήνας.

Κάποτε διεπομπεύθη κάποιος ἀνισόρροπος ποῦ ἀκούγεν στὸ ὄνομα
Λιναρδῆς. Καθὼς ὅμως φαίνεται τὸ πανηγύρι αὐτὸ τόσον τὸν εὐχαρί-
στησε ὥστε ὅταν ἡ πομπὴ ἔρθε στὸ ἀποκορύφωμά της, μὲ μίαν δυνατὴν
φωνὴ διέταξεν νὰ σταματήσῃ καὶ συγχρόνως ἔσωσεν τὴν ἐξῆς παραγ-
γελίαν: «Σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ περάσετε νὰ μὲ ἰδῆ καὶ ἡ νύμφη μου!»

Καὶ ὁ ἀρχαιότατος ἑορτασμὸς τοῦ Κληδονισμοῦ διεσώζετο στὰς
Ἀθήνας τῆς Τουρκοκρατίας, ὅπως καὶ σήμερα ἀκόμα διαφυλάσσεται
στὰ περισσότερα Ἑλληνικὰ μέρη.

Μίαν γυναῖκα τοῦ σπιτιοῦ—συχνὰ ἢ πῶς ἡλικιωμένη—ἐπαίρνε μίαν
ὑδρίαν γεμάτην μὲ ἀμίλητο νερὸ, ποῦ τὸ εἶχεν ἀντλήσει ἀπὸ τὸ παλῆ
πηγάδι μὲ τὸ ὁποῖον συνήθως ἐπικονωνοῦσεν μὲ τὸν μυστικὸ κόσμον,
μέσα σ' αὐτὸ τὸ νερὸ ἔριχναν διάφορα μικροπράγματα καὶ τὸ καθένα
ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἐμελετοῦσαν στὸ ὄνομα ὀρισμένου προσώπου, τὰ ἐβγάζαν
ὕστερα ἀπὸ τὸ νερὸ ἓνα—ἓνα καὶ τὴν ἴδια στιγμὴν ἀπήγγελλον δίστιχα;
τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ ἓνα εἶδος ἀπαντήσεως στὰ διάφορα ἐρωτήματα ποῦ
ἀπασχολοῦσαν τὰ πρόσωπα.

Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δίστιχα μᾶς περιγράφει τὴ νηόνυμφη ὅτι

ἔχει λαιμὸ φιλό—φιλό π' οὐχεὶ
καὶ χαραμάδες
καὶ μπαίνουν-βγαίνουν χώρικοι
καὶ παίζουν τοὺς ἀμάδες!

Στὰ ἀθηναῖκα πανηγύρια βλέπομεν καθαρὰ ἐπίσης ἀρχαῖα στοι-
χεῖα τῆς εἰσβολολατρίας· ἀπὸ τὰ πανηγύρια αὐτὰ τὰ κυριώτερα ἦσαν
δύο: ἡ Καθαρὰ Δευτέρα (Κούλουμα) καὶ ἡ Τρίτη τῆς Λαμπρῆς (Ρουσαλία).

Τὰ Κούλουμα—πολὺ διαφορετικὰ τῶν σημερινῶν—περιεῖχαν στοι-
χεῖα Βακχικῆς ἑορτῆς καὶ ἐσχετιζόντο, καθὼς φαίνεται, μὲ τὰ Βρουμά-
λια. Ἐπειδὴ δὲ ἀκριβῶς τὰ Βρουμάλια περιεῖχαν λείψανα προελεύσεως
Βακχικῆς, ἢ ἐν Τρούλλῳ Σύνοδος μαζί μὲ τὶς ἑορτῆς τῶν Καλενδῶν καὶ
τῶν Βοιῶν, ἀπηγόρευσεν καὶ αὐτὰ.

Τόπος στὸν ὁποῖον ἐπανηγυρίζετο ἡ Καθαρὰ Δευτέρα ἦταν ὁ χώ-
ρος τοῦ Ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Τὰ δὲ Ρουσαλία ἐωρτάζοντο τὴν Τρίτην τῆς Λαμπρῆς στὸ Θησεῖον.

Σὸρε νά παμε μάτια μου
στὶς τριανταδυὸ κολῶνες

ἔλεγε τὸ Ἀθηναϊκὸ τραγοῦδι.

Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ὁ ἑορτασμὸς αὐτὸς περιεῖχει πολλὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, εἰδικώτερον δὲ πάλιν λείψανα προελεύσεως Βακχικῆς.

Καὶ ἴσως νά ἐγίνοντο καὶ τότε ἀκόμα πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ἂν καὶ ὁ ἐπίσημος χαρακτηρισμὸς τους ἦταν ὡς ἑορτὴ τῆς ἀνθήσεως.

Περιηγηταὶ τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνος διεπίστωσαν τὴν ὕπαρξιν τῶν εἰδηλολατρικῶν στοιχείων, κάποιος δὲ εὐφάνταστος ἐξ αὐτῶν, συνέθεσεν τὸν πανηγυρισμὸν αὐτὸν μὲ τὸν Θησέα, τὸν δὲ συρτὸν χορὸν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀπομίμησιν τοῦ μίτου τῆς Ἀριάδνης!

Καλύτερα ὅμως ἀπὸ τοὺς περιηγητὰς ἀντελήφθη τὰ Ρουσάλια ἢ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας οἱ κανόνες δὲν ἔπαυσαν νά διακηρύττουν: «Τοῦ αὐτοῦ πανηγυροῦ ἀλλόκοτος ἐστὶν καὶ τὰ λεγόμενα Ρουσάλια, τὰ μετὰ τὸ ἅγιον Πάσχα ἀπὸ κακῆς συνηθῆσιν ταῖς ἔξω χώραις γενόμενα».

Σημειώνομεν ἀκόμα καὶ τοῦτο: ὅτι καὶ τὰ Βουμάλια—Κούλουμα τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τὰ Ρουσάλια τοῦ Θησείου, ἐωρτάζοντο σὲ τόπους προχριστιανικοῦς, ὅπου ὑπῆρχαν οἱ ἀπαραίτητες κολῶνες ποῦ συνδέονται μὲ κάθε σχεδὸν ἑορτὴ ἀρχαίας καταγωγῆς.

Ἐπολεμίσματα ἀγροτικῶν Διονυσίων συναντῶμεν καὶ στὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἑορτῆς τῆς Βλαστήσεως, τὴν 1ην Μαρτίου, δηλαδὴ τὴν φυσικὴν πρωτοχρονιά.

Ἀφωρισμένη καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, πανηγυρίζετο ἐν τούτοις ἀπὸ τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν ἕως τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν. Πρῶτ—πρῶτ ἢ μητέρα, μὲ τὸ βρεμμένο γρασίδι στὸ χέρι τῆς, ξυπνοῦσε ὀλόκληρη τὴν οἰκογένειαν, ὕστερα μὲ τὸ ἀπαραίτητον «ἀμίλητο νερό» ἀντλημένον πάλιν ἀπὸ τὸ παλιὸ πηγάδι, ἐράντιζεν ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ὑποδεχόταν τὸν Μάρτη σιγοτραγουδώντας τὸν ὕμνον του:

Ἦρθες Μάρτη, ἦρθες γειά σου
ἦρθ' ἢ πληθομαμμουδιά σου
ἴξω φύλλοι καὶ μιὰ
μέσα Μάρτη καὶ χαρά!

Ἐστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ὀλόκληρη ἢ οἰκογένεια ἔφευγε γιὰ τοὺς ἀγρούς, ὅπου ἑορτάζεν ὅλην τὴν ἡμέρα καὶ τὸ βράδυ ἐπέστρεφε πίσω πρὸς τὴν πόλιν, κρατῶντας στὸ χέρι, γιὰ σύμβολον τῆς βλαστήσεως, χλοερὸ γρασίδι.

Τὴν ἴδιαν ἡμέρα ἢ νηόνυμφη ἐτοιμάζει κόκκινον μετάξι μὲ χρυσόφι, γιὰ νά δέση ἢ γιαγιὰ τοῦ σπιτιοῦ στὸ χέρι ἢ στὸ λαιμὸ τῶν μικρῶν τῶν Μάρτη ἢ ἴδια ὅμως ἢ γιαγιὰ τὸν ἔδενε κρυφά—κρυφά στὸ πόδι τῆς, σάν ἄλλη Κροκωνίς τοῦ Θριασίου πεδίου, ποῦ ὅταν ἐπήγαιεν εἰς προὔπαντησιν τῶν πιστῶν τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων, περιέδεγεν τὸ ἀριστερὸ τους πόδι μὲ νήματα καὶ αὐτὰ—κατὰ μοιραίαν συνέχειαν—κόκκινου χρώματος.

Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος τῶν κρασιῶν οἱ Διονυσιακῆς ἐκδηλώσεις εἶναι τόσο χαρακτηριστικῆς, ὥστε καὶ ἐδῶ ἢ ἐκκλησία ἀναγκάζεται ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ γέλια, τὶς χαρῆς καὶ τὰ σατυρικὰ πειράγματα κατὰ τὴν ὥρα αὐτῆν! Ὁ Διόνυσος ὅμως δὲν ἔχει τελειωμὸν στὰς Ἀθήνας· σὶς ἑορτὲς τῆς ἀποκρηῆς ἔχει πάρει πρὸ πολλοῦ τὸν πρωτοκαθεδρίαν.

Τοὺς μασκαράδες τοὺς ἐχαρακτήριζαν τότε μὲ τὴν ἑλληνικὴν λέξιν εἶδωλα, μετὰξὺ δὲ αὐτῶν ἔκαναν τὴν διάκρισιν σὲ τάραματα καὶ ξόανα. Τάραμα ἐλέγετο ὁ ἴδιος ὁ πολίτης μεταμφιεσμένος σ' ἓνα, οἰοδῆποτε, ζῶον. Ἐτρεχε αὐτὸς μέσα στοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ δαιμονιωδῶς τὸν παρακολουθοῦσαν οἱ ἄλλοι πολῖτες, μὲ κραυγῆς, φωνῆς καὶ κτύπους διαφόρων ἀντικειμένων.

Ξόανον ἦταν ἓνα ξύλινον ἀντρέικελον.

Τὰ ἔθιμα αὐτὰ τῆς ἀποκρηῆς οἱ Ἀθηναῖοι δὲν τὰ παρέλειψαν οὔτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως!

Πολεμοῦσαν αὐτοὶ γιὰ νά καταλάβουν τὸ Κάστρο, «γιὰ τὸ καλὸ» ὅμως ἔβγαζαν καὶ ἀπὸ μιὰ βόλτα στὴν πόλιν «τάραματα καὶ ξόανα».

Τι ἄλλο ἐγίνετο κατὰ τὴν Διονυσιακὴν ἑορτὴν τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι ποῦ ἀποτελοῦσαν τὸν διθυραμβικὸν χορὸν τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ πρῶτα ἔψαλαν μὲ πολὺ πάθος καὶ μὲ μιμικῆς κινήσεις, μετεμφιέζοντο κατόπιν οἱ περισσότεροι σὲ τράγονο γιὰ νά μιμηθοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς τραγόποδας Σατύρους τοῦ Θεοῦ τούτου.

Μὰ καὶ πολλῆς γυναῖκες—κατὰ τὰ μεγάλα κυρίως Διονύσια—ντυμένες ὅπως ὁ Πᾶν, ὁ Σειληνὸς καὶ οἱ Σάτυροι ἔτρεχαν πρὸς τὰ βουνὰ καὶ μὲ τὶς ἑξαλλες φωνῆς τοὺς εἶοι Βάκχει! Ὡ Ἰακχεῖ! ὄστελναν τοὺς ἰδικούς τους ὕμνους πρὸς τὸν Διόνυσον.

Ἐδῶ τελειώνομεν μὲ μερικὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Τουρκοκρατουμένων Ἀθηναίων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐφανερώσαν μὲ πόσῃ πίστιν καὶ εὐλόβειαν, αὐτὸς ὁ ὑπόδουλος τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ Ἕλληνας, συνέχιζεν τὴν «αἰωνίαν ἑλληνικὴν γραμμὴν».

Καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆν τὴν βλέπομεν καὶ σ' ἓνα ἀκόμα κεφάλαιον τῆς θαυμασιῆς αὐτῆς διαδοχῆς, στὴν θρησκείαν.

(Εἰς τὸ προσεχὲς ἢ συνέχεια ὡς καὶ περίληψις τῶν προηγουμένων).

ΑΙ "ΒΑΚΧΑΙ,, ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ ΠΑΛΜΥΡΑΣ ΧΟΝΔΡΟΔΗΜΟΥ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ. Φθάνει εἰς τὰς Θήβας ὁ Διόνυσος, ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης. Θέλει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐκ Θεοῦ καταγωγὴν του. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὄπλου ἢ γυναικίως τῶν Θεῶν καὶ ἢ κόρας τοῦ Κάδμου, ἀφησαν τὰ σπίνια των καὶ μεθύσμενες γυρίζουν μέσα στὰ ἔλατα.

Εἰς τὰς Θήβας βιασιλεύει ὁ Πενθέης. Διατάσσει νὰ συλληφθοῦν πολλὰς ἀξ αὐτῶν καὶ νὰ φυλακισθοῦν.

Ὁ Κάδμος, παλαιὸς βιασιλεύς, ποῦ ἔχει παραχωρήσει τὸ σκήπτρον εἰς τὸν Πενθέα, σέβεται ὡς Θεὸν τὸν Διόνυσον. Συμφωνεῖ δὲ μαζί του καὶ ὁ μάντις Τειρεσίης.)

Τειρεσίης

Δυστυχοσμένη, δὲν ξέρεις τί λές. "Ἀλήθειαν εἶσαι πιατὰ ἔξω φρενῶν." Ἀς φύγουμε ἡμεῖς Κάδμο καὶ ἄ; παρακαλέσωμε γι' αὐτὸν καὶ γιὰ τὴν πατρίδα μας τὸ Θεὸ. Φαθάμαι μήπως τοὺς στείλει πάλι κκιμιά καινούρια συμφορά. Πάρε τὸ ραβδί σου τὸ στολισμένο μὲ κιστὸ κι' ἀκαλύθει με. "Ἔλα ἄς βοηθήσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον γιὰτι εἶναι ἀσχημὸ νὰ πέσουν στὸ δρόμο δύο γέροι.

Ἐμπρός; ἄ; γαίνει ὅτι γαίνει, πρέπει τὸ γυιὸ τοῦ Διὸς, τὸ Διόνυσον, νὰ τιμῶμε. Πρόσεξε ὅμως Κάδμο, μήπως ἔχει ὁ Πενθέης μὲ τὸν τρόπο του θυθίσει τὸ σπίνι του σὲ θερὸ πένθος. Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω δὲν το προβλέπω μὲ τὴ μαντικὴ μου δύναμι; τὸ κρίνω μόνο ἀπὸ τὰ πράγματα. Ὁ Πενθέης εἶναι, τρελλὸς καὶ τρελλὰ λόγια λέγει.

Χορὸς

"Ὁ Πίστη! σεδοσπὴ Θεὸ! μέσ' τοῦς Θεοῦς, ὦ Πίστη! ποῦ τῆς χρυσῆς φτεροῦγας σου στὴ γῆ ἀπλώεις! "Αἰσυτες τὴν ἐνόςικ βλετρημὴ γιὰ τὸν Διόνυσον, τὸ γυιὸ τῆς Σεμέλης, ποῦ εἶναι ὁ πρῶτος Θεὸς στῆς καλλιστέρχνης γιορτῆς τῶν εὐτυχοσμένων;

Αὐτὸς σέρνει πρῶτος τὸ χορὸ. Αὐτὸς σμίγει τὸ γέλιο του μὲ τὸν ἦχο τοῦ ἀύλου, αὐτὸς κένει τοὺς Θεοῦς νὰ ξεχνοῦν τῆς ἔγνοιες τους, χύοντες στὰ δειπιά τους χυμὸ ἀπὸ σκρόλι. Αὐτὸς κένει τοὺς ἀδρες νὰ ληττηγνῶν τὰ θέσκηνα διαίεπειτα ἀπὸ τὰ κισσοστολισμένα συμπόσια μὲ τὸ κρασί ἀταῶτη σὲ βλέφαρά τους τὸν γλυκὸ ὕπνο!

Ἀντιστροφή

"Ὅποιος δὲν δάζει χαλινὸ στὸ στόμα του καὶ ἀμυγλα παραδκίνη τοὺς νόμους, ἔχει δυστυχοσμένο τέλος. Μόνο ἢ ἡσυχῆ ζωὴ, καὶ ἢ λογικὴ συγκρατεῖ τὸ σπίνι καὶ ἔξασπάλιζει τ' ἀγαθὰ σοῦ; ἀθρῶ τους "Ἄν καὶ ψηλά στὸν αἰθέρα θρίσκονται οἱ Οὐράνιοι Θεοί, παρακαλοῦθοῦν ὅμως τοὺς θεητῶν, καὶ βλέπουν τί κάνουν.

Δὲν εἶναι σοφία τὸ νὰ ναμίζε κινεῖς πῶς εἶναι σοφός, οὔτε εἶναι σοφὸς ἐκεῖνας ποῦ σκέπτεται διχρηρετικὰ ἀπ' ὅτι ἀρμόζει στῶ; θιητῶν.

Ἡ ζωὴ εἶναι σύντομη, κι' ὅταν κυνηγῶ κανε τὰ μεγάλα δὲν προφθκίνει ν' ἀπολαύτῃ ἐκεῖνα ποῦ ἔχει ἔμπρός του.

Μὲ τὸ δικὸ μου τὸ μυχλὸ αὐτὸ τὸ κάνουν οἱ τρελλοὶ καὶ οἱ ἀνόητοι.

Στροφή (δ)

"Ὄ! καὶ νὰ πήγαινα κάποτε στὴ Κίπρον, στὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης, ἐκεῖ ποῦ οἱ Ἐρωτες κυριεύουν γλυκὰ τὴν καρδιά τῶν θιητῶν.

"Ὄ καὶ νὰ πήγαινα στὴν ἀνουβρη Πάφον, ποῦ γόνημα τὰ χίματὰ τῆς γίνονται ἀπὸ ἑνὸς θερβάρου ποτῶμ. Ὁ τὸ ἀχθῆνο νερὸ ποῦ βγαίνει ἀπὸ ἕκαστὸ στόμα καὶ ἀκόμα; ἄ; πήγαινα στὴ σημνὴ πλαγιὴ τοῦ Ὀλύμπου, ἐκεῖ στὴ Πιεολκ, στὴν κατοικία τῶν Μουσῶν. Ἐκεῖ δὲξηγησέ με, ὦ Διόνυσος, ἐπὶ Θεῶ ποῦ τῆ; Βακχίδες ὀρίζεις, ἐκεῖ εἶ-αι ἢ Χάρες, ἐκεῖ ὁ Πόθος, ἐκεῖ καὶ ἢ Βακχίδες ἐλευθῆρες δικαία στὰ ἔργια παραδίδονται.

Ἀντιστροφή δ')

"Ὁ Θεὸς Διόνυσος, ὁ γυιὸς τοῦ Διὸς, τῆς γιορτῆς ἀπολαμβάνει καὶ ἀγαπᾷ τὴ Θεὰ Εἰρήνην ποῦ φέρνει τὸ πλοῦτο, καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀγῆνει νὰ μεγαλῶ σὺν ἡσυχῃ. Μοιράζει ἴσικ στὸν πλοῦτο καὶ τὸ φτωχὸ, τὴ μέθη τοῦ κρασιῦ ποῦ σκορπιζει τῆς λύπες καὶ μισεῖ ὅποιον δὲν φροντίζει πῶς νὰ περάσῃ πειδ εὐχάριστα τῆς ἡμέρες καὶ τῆς νύχτες του. Σοφὸ εἶναι τὴ σκέψη σου καὶ τῆ; καρδιά σου μακριὰ ἀπὸ τῆς συμφορῆς τῶν δῆθεν σοφῶν νὰ ἔχῃς. "Ὅ,τι εἶ ἀπλοῖκοι ἀθρωποι πιστεύουν, κι' ὅ,τι κάνουν, τὸ δρῖσκω κι' ἐ, ὦ σωτὸ.

Θεράπων.

Πενθέα, φθῆσαμε. Τὸ κυνήγι ποῦ μας ἔστειλες νὰ κάνουμε, ἔτελεῶσε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Τὸ θηρίο ἐστῆθηκε ἔμπρός μας ἡμερο καὶ οὔτε καὶ σκέφθηκε νὰ φύγῃ. Μὰς ἔδωκε μόνο του τὰ χέσια χωρὶς νὰ κικρινίσῃ κι' οὔτε ἀλλαξε χρώμα, ὅταν μὲ τὸ γέλιο στὸ στόμα μὰς ζήτησε νὰ τον ἀλυσσοδέσουμε. Κι' ἐγὼ μὲ μεγάλο σεβασμὸ τοῦ εἶπα. «Ἐἶνε μου, σὲ πῶνω χωρὶς νὰ τὸ θέλω ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐκτελῶ τὴ διαταγὴ τοῦ Πενθέως».

Μι ἢ Βακχίδες ποῦ ἐπιατες καὶ δεμένες μέτα στὴ φυλακὴ ἐκλεισες, ἔσπασαν τὰ σῖδερκα καὶ σᾶν δαιμονισμένες ἐφυγαν πηδῶντας καὶ φωνάζοντας τὸ Διόνυσον καὶ τῆς ἐκολουθήσῃ. Λένε πῶς τὰ δεσμὰ ἐλύθησαν μόνα τους ἀπὸ τὰ πόδια τους καὶ ἢ κλειδωνίκες τῆς φυλακῆς ἀνοιξαν χωρὶς νὰ τῆς ἀγγίσῃ ἀνθρώπου χέρι.

Λένε ἐκόμη πῶς ἀπὸ τότε ποῦ ἐφθασε στὰς Θηβὶς αὐτὸς ἐξέ-ος ἔχουν γαίνει πολλὰ θαύματα. Σοῦ τα εἶπα ὅλα, ἰὼρα φρόντισε ἐσοῦ νὰ κἀνη; ἐκεῖνο ποῦ πρέπει.

Πενθέης

Γίνεσθε πειδ τρελλοὶ κι' ἀπ' αὐτὸν Δεμένος ὅπως εἶναι δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μου ξεφύγῃ μ' ὅση κι' ἄν ἔχῃ ἐπιτηδειότητα. Ἀλλὰ, ἔνε, τὸ σῆμά σου δὲν εἶναι ἔσχημο, ἔχεις ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ ξετρελλαίνῃ; τῆς γυναῖκες. Καὶ γι' αὐτὸ θέθκια ἡλθες στὰς Θήβας. Τὰ μακριὰ σου τὰ μαλλιά δὲν εἶναι θέθκια γιὰ τὴ παλαιστρα, καὶ ἢ μποσικες ποῦ στολίζουν τὰ ὄρατὰ σου μάγουλα ξυπνοσὺν τὸν πόθο. Τὸ δέρμα σου εἶναι λευκὸ γιὰτι τὸ προφυλάττεις ἀπὸ τὰ θέλη τοῦ ἡλίου καὶ πάντα ζητῆς τὸν ἔρωτα κάτω ἀπὸ τοὺς ἴσικους.

Δὲν μου λές πρῶτα ἀπὸ ποῖδ μέρος εἶσαι;

Διόνυσος

Δὲν μ' ἐμποδίζει τίποτε καὶ ἐθκολο μοῦ εἶναι νὰ στὸ πῶ. Τὸν ἀνθόσπαρτο Τμῶλο τὸν ἔχεις ἀκούσει;

Πενθέης

Ἐέρω πῶς περιζῶνει τὴν πόλι τῶν Σάρδεων.

Διόνυσος

Ναὶ ἀπ' ἐκεῖ εἶμαι κι' ἔχω πατρίδα τὴ Λυδία.

Πενθέης

Καὶ γιὰτι φέρνεις στὴν Ἑλλάδα αὐτὴ τὴ καινούρια λατρεία;

Διόνυσος

Μ' έχει ο Διόνυσος, ο γυιός του Διός, διατάζει.

Πενθεός

Βρίσκει εκεί κάτω κανέναν Ζεύς που νέους Θεούς πλάθει ;

Διόνυσος

"Όχι, είναι ο Ζεύς ο ίδιος που έκοιμήθη εδώ μαζί με τη Σεμέλη.

Πενθεός

Τόν είδες σ' όνειρο ή ξυπνητός, όταν τή διαταγή αυτή ήλθε να σου δώση ;

Διόνυσος

Τόν είδα με τὰ μάτια μου όταν να μου έμπιστευθη τὰ μυστήρια ήλθε.

Πενθεός

Και τι σκοπό έχουν αυτά τὰ μυστήρια ;

Διόνυσος

Αυτά δὲν λέγονται σε κανένα θνητό άμύητο.

Πενθεός

"Έχει καμμιά ώφέλεια όποιος τὰ τελεί ;

Διόνυσος

Όχι, αυτό μπορείς να το μάθης. Νά ξέρης μόνο πώς αξίζουν να διαδοθούν.

Πενθεός

Μου τα μπέρδεψες κι' από την άπάντησή σου τίποτε άπ' ότι θέλω δὲν μπορώ να μάθω.

Διόνυσος

Του Θεού τὰ μυστήρια έχθρεύονται τὸν άσεβή.

Πενθεός

"Αφού λές πώς είδες τὸ Θεό με τὰ μάτια σου, ή όψι του πώς είναι ;

Διόνυσος

"Επήρε όποια όψι ήθελε. Τι μποροῦσα εγώ να κάνω ;

Πενθεός

Πάλι ξεφεύγεις και δὲ μου λές τίποτα.

Διόνυσος

Φαίνεται άκριτος όποιος σ' άμαθή σοφά λόγια λέει.

Πενθεός

"Εδώ ήλθες πρώτα, τὸ καινούριο Θεό σου να φέρης ;

Διόνυσος

"Όλοι οί δάρδαροι με τὸ χορὸ γιαυτόν τὸν μεγάλο Θεό όργιάζουν.

Πενθεός

Γιατί έχουν μυαλό πολύ λιγώτερο από τους "Έλληνες.

Διόνυσος

Εί αι σωστά τὰ λόγια σου. Μά αυτοί έχουν άλλους νόμους κι' άλλα έθιμα.

Πενθεός

Και τὰ ιερά μυστήρια ποτε τελεί ; Τή νύχτα ή τήν ήμέρα ;

Διόνυσος

Περισσότερο τή νύχτα. Τὸ σκοτάδι είναι σεμνό.

Πενθεός

Δόλιο κι' επικίνδυνο πράγμα για τή; γυναίκες.

Διόνυσος

Μήπως και τήν ήμέρα δὲν μπορεί κανείς να κάνη πράγματ' άσχημα ;

Πενθεός

Όχι τιμωρηθής πολύ για τὰ κακά σου τὰ σοφίσματα.

Διόνυσος

Και σὺ για τήν άμάθειά σου και τήν άσέβεια που δείχνεις στὸ Θεό.

Πενθεός

Πολύ θρασύς είναι αυτός, ο όπαδός του Βάκχου και όχι άγύμναστος στὰ λόγια του.

Διόνυσος

Πές μου τι μαρτύρια θά μου κάνης ;

Πενθεός

Πρώτα θά σου κόψω τὰ χρυσά σου τὰ μαλλιά.

Διόνυσος

Τὰ μαλλιά μου είναι ιερά. Για τὸ Θεό τὰ τρέφω!

Πενθεός

"Τώρα παράδωσέ μου αυτόν τὸν θύρα που κρατᾶς.

Διόνυσος

Είναι τὸ Βάκχου, κάρτον μόνος σου.

Πενθεός

Μέσα στης φυλακᾶς θά κλείσω τὸ κορμί σου.

Διόνυσος

"Ο ίδιος ο Θεός θά μ' έλευθερώση μόλις τὸ θελήσω.

Πενθεός

"Τώρα που θά δρεθής δεμένος με τής Βάκχιδας, κάλεσέ τον.

Διόνυσος

Μά βλέπει τι ύποφέρω...είν' εδώ κοντά.

Πενθεός

Που είναι ; πώς δὲν φαίνεται στὰ μάτια τὰ δικά μου ;

(Είς τὸ προσεχὲς ή συνέχεια και περίληψις τῶν προηγουμένων)

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

(Κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ Γ. ΣΤΡΕΪΤ, δικηγόρου, Καθηγητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἐς ἔξισώσωμεν ἤδη τὰ διάφορα εἴδη τῶν χρηματικῶν χρεῶν:

Κατ' ἀρχὴν ὀφειταμένου χρέους εἰς χρέημα ὁ δανειστής δὲν δύναται νὰ ἐγγιξίωσιν τῷ ὀφειομένῳ εἶδος νομίσματος. Ἄρκει νὰ ληθῆ τῶσα, εἰς δὴ ποιεῖται μοχλῶν νομίμων χρημάτων, ὥστε ταῦτα ἀθροίζομενα ν' ἀποκλύσωσιν τὴν δηλοφείσαν ἐν τῇ ἐνοχῇ ἀξίαν. Φυσικά, εἶναι ἐγκύριος καὶ ἰσχυρὰ ἡ συμφωνία καθ' ἣν ἀντὶ τοῦ νομίμου χρέους συμφωνεῖται ἕτερον εἶδος χρέους, εἰς, ἔξον νομίσμα, τραπεζογραμμάτια, χρυσᾶ νομίσματα κ.λπ. (περὶ ἀσχυρῶν νομισμάτων δὲν γίνεται λόγος, διότι ὁ ἀσχυρὸς ἀπὸ τοῦ 1873, ἀφ' ἧς δηλονότι ἀνεκλύθησαν τὰ πλοῖσια ὀφειτωρικήα τοῦ Παριζιᾶν Μιξιῶν, ὑπεσχη τραπεζικὴν πτώσιν τῆς ἀξίας οὐτιῦ καὶ ἐγκατελείθη ἀπὸ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας, συντελεσθέντων ἀμα καὶ τῶν μειονεκτικῶν τοῦ διμεταλλισμοῦ).

Ἐπὶ χρέους εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα εἶναι ἀνάγκη νὰ διακριθῶμεν τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης ὑπεσχέθη νὰ ποιεῖται ἕτερον νομίσμα καὶ ἀπαλλάσσεται μόνον ἀνὰ καταβολῇ τοιοῦτον, ἀπὸ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὑπεσχέθη μὲν νὰ καταβάλῃ ἕτερον νόμισμα, ἀλλὰ ἔχει καὶ εὐχέρειαν νὰ καταβάλῃ ἀντὶ αὐτοῦ τὴν ἀξίαν τοῦ εἰς τὴν ὑπέχουσαν ἐμψύχου ἡμεδαποῦ νομίμου χρέους. Ἡ εὐχέρεια οὕτη τοῦ ὀφειλέτου ἀνάγεται εἰς ἔθιμον, διμεταλλισμὸν κατὰ τὸν 16 αἰῶνα ἐκ λόγων εὐνοίας πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνεκτικὸν συμφέροντος τῆς ἡμεδαπῆς.

Ἡ διάκρισις εὐχὴ μετὰ πλερωμῆς εἰς αὐτοῦσιον ἕτερον νόμισμα καὶ εὐχερέως καταβολῆς ἡμεδαποῦ νομίμου, χρέους, εἶναι ζήτημα συμφωνίας τῶν συμβαλλομένων, διατυπωμένης τῆς λεγομένης «ρήτρας πραγματικῆς πληρωμῆς» (Clause du paiement effectif). (1)

Ἀνάγκη ἦν νὰ ἐξισώσωμεν εἰς ἀκόμη παράγοντα τῶν χρηματικῶν χρεῶν καὶ δὴ τὸν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον σκοπεῖ νὰ εὐχεράνη τὸν κυκλοφορῶν τῷ νομίματι, προφανῶς δυσχεραίνουμένην ἐκ τῆς φύσεως τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος. Τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον εἶναι ὑπόσχεσις διὰ τὸ κομιστῆς νὰ πληρωθῆ ἐν ὄψει (ἢ ἐν τῇ ἐμφανίσει) τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἀναγραφόμενον ποσόν.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ἐκδιδόμενα συνήθως ὑπὸ Τραπεζῆς εἰς ἣν, ἀντὶ ἀνταλλαγμάτων, παραχωρεῖ τὸ κράτος τὸ σχετικὸν δικαίωμα, ἐμφανίζονται ὅλῳ τὰς ἀκολούθους παραλλαγῆς.

α) Κυκλοφοροῦσιν ὑπὸ καθυστάως «χρυσῶν κανόνος» ἢ ὡς λέγομεν «χρυσῆς βάσεως». Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ ἔχουσιν τὴν αὐτὴν πρὸς τὸ νόμιμον χρέημα ἐξοφλητικὴν δύναμιν καὶ οὕτω ἐγκύριος καταβάλλει εἰς τοιαῦτα νομίσματα ὁ ὀφειλέτης, ἐφ' ὅσον ὁ δανειστής δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐμφανίζων τὸ χαρτονομίσμα, νὰ λάβῃ ἰσάριθμα χρυσᾶ νομίσματα. ἢ κυκλοφοροῦσιν προαιρετικῶς ὁπότε λαμβάνει ταῦτα ὁ δανειστής, ἀνὰ θέλησιν.

δοῦναι κυρίως; καὶ εἶναι τὸ γρηγορὸν νόμισμα. Ἐννοεῖται δὲ ἐπὶ καθυστάως χρυσῶν κανόνος, ἢ δευτέρω περιπτώσει εἶναι ἀνύποκτος σχεδόν, διότι ὁ δανειστής ἢ ὀφειλέτης, ὁ ὀφειλέτης νὰ λάβῃ χρυσᾶ νομίσματα.

β) Κυκλοφοροῦσιν ὑπὸ καθυστάως «κανόνος χρυσῶν ἐξοφλητικῶν συναλλάγματος» ὁ τύπος οὗτος τῆς χρυσῆς βάσεως εἶχε εἰσαχθῆ πρὸ ἡμῶν διὰ τῆς σταθεροποήσεως τοῦ 1927. Τὸ λεγόμενον «κάλυμμα» ἀντὶ ν' ἀποκλείεται ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὸν χρυσῶν ἀπαιτήσεων κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ συναλλάγματος, δηλαδὴ ξένων νομισμάτων, χώρας ἐχούσης «χρυσῶν κανόνος». Ἐν προκειμένῳ ἡ περιπτώσις οὕτως εἶχε γίνῃ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν. Ἐννοεῖται δὲ μόνον τὴν ἀπαιτήσιν ἐξ αὐτοῦσιου χεντιῦ, (2). Ἐν προκειμένῳ ἐμφανίζονται μὴ ἰδιοουθμία. Ὁ κανὼν «χρυσῶν ἐξοφλητικῶν συναλλάγματος» διευκολύει τὴν ἑδαποτικὴν Τραπεζικὴν διότι εὐχὴ συνήθως δὲν κατέχει ἀπαρκῆ χρυσὴν δύναμιν νὰ καλύπτῃ ὅλα τὰ κυκλοφοροῦντα τραπεζογραμμάτια. Οὕτως εἰς τὸν κομιστῆν τοῦ γομίου δὲν μεταβάλλεται αὐτοῦτον, κρατοῦν, χρυσῶν νόμισμα ἀλλὰ συναλλάγμα ἐξοφλητικὸν ἐπὶ χώρας τελευτή; ὑπὸ καθυστάως «χρυσῶν κανόνος».

Ἐπὶ τὸ κράτος τοῦτο ἢ ἀνω μνημονευθεῖσα «ρήτρα πραγματικῆς πληρωμῆς» ἀποκτᾶ σημασίαν διότι ἢ πρὸς χρυσῶν συναλλάγματος ἀναλλαγή, γίνεται μόνον εἰς τὸ Κανονικὸν Κεφάλαιον καὶ δὴ μόνον ἀπὸ ὀφειομένου πηλοῦ καὶ ἀνω. (Ἔθιμο, παρ' ἡμῶν ἔως 10 000 γρ). Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁμοίως οὐδὲν γίνεται ἢ ὁ ὀφειλέτης, οὕτως τελευτῶς ἐγχοῦρος καὶ ἰσχυρὰ.

Ἐπὶ οὕτως διακρίνεται πλήρως λειτουργία τῶν εἰς ἕτερον νόμισμα ἢ χρυσῶν ρητῶν, δυσχεραίνονται ἐμφανίζονται δόσεις ἢ κυκλοφορία τοῦ τραπεζικοῦ γραμματίου μεταβληθῆ ἀπὸ «νομίμου» εἰς «ἀναγκαστικῆς», ὁπόσοις δηλαδὴ ἐκ παλαιῶν ἑσωτερικῶν ἢ ἐξωτερικῶν λόγων ἀρθῆ διὰ νόμου ἢ ὑποχρέωσις τῆς ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἐξοφλήσιν τῶν Τραπεζογραμμάτων.

Ἀνάγκη νὰ ἐξισώσωμεν διὰ ὀλίγων τὸ ζήτημα τοῦτο περὶ σοβαρῶς θίγει καὶ ἔθιμον εἰσαστήσει τὸς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς, οὐσιωδῶς δὲ ἀπηρεάσει τὸν οἰκονομικὸν βίον τῆς χώρας.

Πρώτη ἄσπιν τῆς «νομίμου» κυκλοφορίας ἐγένετο παρ' ἡμῶν διὰ τοῦ νόμου ΑΣΟΓ' τοῦ 1895. Ὁ νόμος ἔκρινεν πρὸς ἐπιπέδον τὴν ἐφ' ἣν «τὰ τραπεζογραμμάτια κυκλοφοροῦν ὡς νόμιμον νόμισμα... μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν ἀλλῆς συμφωνίας προῦ ταρχούσης».

Ἡ ἐννοία τῆς ἐφ' ἣν ἀπαιτήσιν ἐπὶ μακρῶν καὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰ Δ. ἀπαιτήματα. Ἐπιχειρήσαντες κινεῖται αἱ ἀπαιτήσεις νὰ δύο ἐπισημασθῶν.

α) Πρῶτα κλεισθεῖσα πρὸ ἡμῶν, ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου εἰς χρυσᾶ νομίσματα, ἢ ἑλληνικῆς ἢ ξένης, ἢ συναλλάγμα ἀλλοῦ, εἰς ἄλλοις. Ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἢ ἐφαρμογῆς αἰ. ἀνεφερῆ, ἐγένετο περὶ τὸ ὄμοιον δὲ ἢ ἰσοτιμία εἶναι νὰ θεωρηθῆ: 1 χρυσῆ δραχμὴ = 1 χρῶν. (νομισματικὴ θεωρία)

β) Πρῶτα κλεισθεῖσα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου εἶναι κατὰ τοῦτο ἄριστος, ἐφ' ὅσον ἀποβάλλει εἰς πληρωμὴν μέλλουσαν νὰ πραγματοποιηθῆ εἰς αὐτοῦσια χρυσᾶ νομίσματα, καὶ οὕτω ν' ἀποκλείσῃ τὸ ὑποχρεωτικῶς κυκλοφοροῦν «τραπεζογραμμάτιον». (3)

Αἱ ἀπαιτήσεις οὕτως ἐξέλειπον ὅταν δὲ τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1910 τὸ μὲν οὐσιαστικῶς ἤρθη ἢ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, τὸ δὲ κατηργήθη ἢ διατάξιν.

(1) Τριανταφυλλόπουλος, Ἑλλην. Ἐνοχικὸν Δίκαιον 1938 σελ. 82.

(2) Βιργελάς, Αἱ ρήτραι εἰς χρυσῶν ὑπὸ ἀναγκ. κυκλοφορίαν 1936 σελ. 12.

(3) Τριανταφυλλόπουλος, ὁρ. cit σελ. 96 καὶ ἐπ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΣΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου ΑΣΟΓ', ἐκείνη δηλαδή ἀκριβῶς περὶ τῆς ὁμοίας ἀμίλησας ἀνωτέρω,

Τὸ διὰ τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' εἰσαχθέν νομισματικὸν καθεστῶς, εἶχε βραχὺν βίον, διότι ὀρεζαμένον τοῦ μεγάλου πολέμου, εἰσῆχθη καὶ πάλιν ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία διὰ διαφόρων νομοθετημάτων, αἵτινα κατέληξαν εἰς τὸν νόμον 987 καὶ ἐν τούτῳ ἐρημνευτικὸν 1414.

Διὰ τῶν νόμων τούτων, ἐδημιουργήθη διαφορετικὸν καθεστῶς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τοῦ νόμου ΑΣΟΓ'. Αἱ διαφοραὶ ἔγκεινται εἰς τὸ ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου 987 ἀπηγορεύθη ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητας καὶ ἐπιβολῆ πινῆς ἢ συναμολόγησις συμφωνιῶν εἰς χρυσόν, ὃ δὲ διανεστής ἦτο ὑποχρεωμένος τὰ δεχθῆ γουμμάτια ἐξ ὅμοιος ὑπολογιζόμενα εἰς τὸ ἀρτίον ἀλλὰ εἰς τὸν ὀνομαστικὴν ἀρτίων εἶσαν.

Ἡ συντελεσθεῖσα κατὰ τὸ 1928 σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς συστήματος κανόνος χρυσοῦ συναλλάγματος ἐδημιούργησε ζητήματα διὰ τὰς συμφωνίας τὰς κλεισθείσας πρὸ τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3424, τὰς συμπρωτονημένας εἰς «δραχμάς» ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι οἱ ὀφειλῆται ἐξηλώθησαν ἐκ τῆς σημερινῆς ὑπερτιμώσεως τῆς δραχμῆς. Ἐννοεῖται ὅτι παρ' ἡμῶν ἀνέκαθεν ἔχουσε ἡ λεγομένη «νομισματικὴ θεωρία» χρυσοῦ ἢ χρυσίου νομίσματος (μία δραχμὴ χρυσῆ = μία δραχμὴ ὑπότινη) καὶ ἀντιστρόφως. Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου 3424 καὶ ἐφ' ὅσον ἐπανῆλθεν ἐν ἰσχύϊ ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τραπεζῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν τραπεζογραμμάτων διὰ συναλλάγματος ἐκ χώρας κανόνος χρυσοῦ, ἐπανῆλθεν αὐτεμάτως ἐν ἰσχύϊ καὶ αἱ εἰς χρυσόν ρήτραι.

Ἡ ἀπόσπασις τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ κανόνος κατὰ τὸ 1931 καὶ ἡ ταύτην ἐπακολουθήσασα ἐπιβολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας παρ' ἡμῶν ἐπανεπέστη ἐπὶ τὰς ζητήματα ταῦτα ἐκ νέου καὶ θὰ ἐξισοθῶσιν ταῦτα ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν νεωτέρων νόμων καὶ δὴ τοῦ νόμου 5406.

Ἡ διὰ τοῦ νόμου τούτου εἰσαχθεῖσα ἐκ νέου ὀνομαστικὴ κυκλοφορία ἐδημιούργησε νέα ζητήματα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁποίων εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῶμεν κατὰ τάξιν.

(1) Χρέη εἰς δραχμάς.

Ἐυλόγητον εἶναι ὅτι χρέη εἰς δραχμάς γεγεννημένα πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 ἢ μετ' αὐτὴν ἐυλόως ἀλλισθῶνται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Προηγουμένως ἀνέφερα ὅτι παρ' ἡμῶν ἐφημερόσθη σχεδὸν ἀνάμικτος ἡ λεγομένη «νομισματικὴ θεωρία». Κατὰ ταύτην ἡ μεταβολὴ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ εσωτερικῆς ὁξείας τοῦ νομίσματος ἐυδελῶς ἐπιδρασεῖται ἐπὶ τῶν εἰς τὸ νόμισμα τοῦτο ἐπιωρισμένων συμφωνιῶν. Τὸ δόγμα τῆς θεωρίας ταύτης δύναται νὰ συνοψισθῆ εἰς τὸ ἀξίωμα: 1 δραχμὴ χρυσῆ = 1 δραχμὴ χρυσοῦ καὶ ἀντιστρόφως. Ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τὰ κυκλοφοροῦντα γουμμάτια ἐξοφλοῦσιν τὰ εἰς δραχμάς χρέη — ὁποιοδήποτε γεγεννημένα — ἐν τῇ ὀνομαστικῇ ἀρτίων ἀξίᾳ.

1. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ ἐνοικιστάσιον ἐπὶ καταστημάτων.

2. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Ἡ ἐν Θέρσῃ ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ ἀναφέρει ὅτι ἐκκρηκτικὰ φαινόμενα δὲν ἐξεδηλώθησαν, σημεῖωσις ἐλαχίστης προελάσεως ἐντὸς διημέρου. Αἱ θερμοκρασίαι τῶν ὑδάτων τοῦ ὄμου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου εἶνε μειωμένοι.

4. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Ἰδρύεται ὑφυπουργεῖον Συνεταιρισμῶν ὑπαχθὲν ὑπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ἀνατίθεται εἰς τὸν κ. Μπάμπιν Ἀλεβιζάτον. Ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του ὁ νέος ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς κ. Κοιμῆς.

Τὸ ἐλληνικὸν φορτηγὸν «Κωστής» κατεβύβισθη εἰς τὴν Βαλτικὴν προσκρούσαν εἰς τὰρ-ην.

6. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Δημοσιεύονται τὰ κάτωθι ἀνακοινωθέντα τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀσφαλείας.

«Συζητήσεις καὶ σχόλια εἰς τὰ καφετεῖα, τὰς ὁδοὺς, τὰ τράμ, λεωφορεῖα, σιδηροδρόμους καὶ δημοσίους ἐν γένει χώρους περὶ τῶν ἐμπολέμων προκαλοῦσαι ἀντεγκλήσεις ἢ καὶ ἀπλην δυσφορίαν μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν ἀπαγορεύονται ἀπολύτως. Οἱ παροβῆται συλλαμβανόμενοι θὰ παραπέμπωνται αὐθημερὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Ἀσφαλείας.»

Ἀπαγορεύομεν κατὰ τὴν προβολὴν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, θεατρικῶν παραστάσεων ἢ ἐξ οἰκισθῆποτε ἄλλης ἀφορμῆς, δημοσίαν ἐκδήλωσιν ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας ἀποσθῆποτε σχετιζομένην πρὸς τὰ ἐν Ἐδρῶπῃ γεγονότα. Τὴν λήψιν τοῦ μέτρου τούτου ὑπαγορεύει αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν συμφέρον. Ἐξαιρῶν τοῦ ὁποῦ ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν καὶ συνδρομὴν παντός Ἑλληνοῦ. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρναὶ ἔλαβον διαταγὰς ὅπως πάντα παραβάτην τοῦ ἀνω μέτρου συλλαμβάνουν ἀμέσως καὶ παραπέμπωσιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀσφαλείας πρὸς ἐκτύπωσιν.»

Ἀπηγορεύθη ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία νέων κέντρων διασκεδάσεως.

7. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνειργήσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν. Ἡ κυβερνησις δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀξέσιν τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἀπηγορεύθη ἡ ἐξ Ἑλλάδος διαχώρησις τῶν στρατευσίμων. Ἀπηγορεύθησαν οἱ γάμοι ἀειμωστικῶν μετ' ἀλλοδαπῶν γυναικῶν.

9. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Τίθενται περιορισμοὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν κρέατος καὶ εἰς τὰς ὥρας λειτουργίας κέντρων καὶ θεαμάτων.

10. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Δι' ἄγγελμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προσκαλεῖ τοὺς πάντας εἰς τὴν νέαν ἐθνικὴν ἐξόρμησιν καὶ τονίζει ὅτι εἶνε ἐθνικὴ ἀνάγκη οὔτε μίαν ὥραν τῆς ἐλληνικῆς νῆς νὰ μὴν μείνῃ ἀκαλλιέργητος.

17. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Ἀνακοινούται ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀξέσεως τῆς τιμῆς σιγαρέττων καὶ πυρῶν, ἐλήφθη φροντίς νὰ μὴ ἐπιβαρυνθοῦν αἱ ἀπορώτεροι τάξεις τοῦ λαοῦ.

20. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Δημοσιεύεται ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

Ἡ Βασιλικὴ κυβερνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Βασιλικὴ κυβερνησις τῆς Ἰταλίας κρίνασαι σκόπιμον, κατὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν ἐυρωπαϊκῶν πραγμάτων, νὰ προβλέψωσιν μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ τῆς παρούσης θέσεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο γαυρῶν σχέσεων, διεπιστώσαν εὐχαριστώως ὅτι οὐδαὶ ἐξυκολοῦσθον νὰ εἶναι εἰλικρινῶς φιλικαὶ καὶ νὰ ἐμπνέωνται ὑπὸ πνεύματος πλήρους καὶ ἀμοιβαίου ἐμπιστοσύνης.

Ἀπλὴ ἀπόδειξις τῶν ἐπισημάτων οὗτων ἐδόθη διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ληφθείσης ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἀπομακρύνῃ τὰς στρατιωτικὰς τῆς δυνάμεις ἐκ τῆς ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τῶν ἀναλόγων κινήσεων, αἵτινα ἡ ἐλληνικὴ κυβερνησις ἀπὸ μέρους τῆς λαμβάνει.

πρός δυσμάς της γραμμής Μπρέστ—Λιτόφσκ και ότι κατέλαβον τὰς πολωνικάς πεπεραιωτηγὰς.

26. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐξήρε τὸν ρόλον τοῦ νέου ὑπουργείου Οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ, προσθέσας ὅτι τὸ ἔργον του δὲν θὰ ἔχη ἄμεσα ἀποτελέσματα διότι ἔχουν ἀρκετὰ ἀποθέματα οἱ Γερμανοί.

27. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Βερσοβία ἐζήτησε νὰ παραδοθῆ. Εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον σημειοῦται ζωηρὰ δράσις τῶν ἀεροπλάνων ἀναγνωρίσεως. Τὸ Σααρμῦρκεν ἐξεκενώθη καὶ ἀπαιλεῖται σαβαρῶς τὸ Τσβίμτρυκεν.

28. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀμύνης τῆς Βερσοβίας ἐξέδωκεν ἀνακοινωθέν, εἰς τὸ ὁποῖον διεκτραγωδεῖ τὴν οἰστρὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θείσιν τῆς πόλεως καὶ προσθεῖ ότι συνεπερατοῦτος ἐζητήθη ἡ ὑπὸ δρους συνθηκολόγησις, ὅτι αἱ σχετικὰ διαπραγματεύσεις λίγουν σήμερον καὶ ὅτι παρά ταῦτα οἱ μαχηταὶ εὐρίσκονται εἰς τὰς θέσεις των. Ἐν τῷ μεταξύ σημειοῦνται αὐτοκτονίαι Πολωνῶν ἀξιωματικῶν.

29. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ. Ρωσογερμανικὴ συμφωνία. Τὰ δύο κράτη συνεφώνησαν νὰ λάβουν ἀποφάσεις ἀπὸ κοινοῦ ἂν οἱ Ἀγγλογάλλοι δὲν δεχθοῦν εἰρήνην.

30. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ. Σχηματισμὸς νέας Πολωνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Ρασκιέβιτς μετὰ ἔδραν τοὺς Παρισίους. Ὁ Πάπας συνέστησεν εἰς τοὺς Πολωνοὺς πεποιθήσιν εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν.

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ

Ὁ ζωγράφος κ. Σταῦρος Καντζίκης, καθηγητὴς τῆς Σχολῆς, κατεσκευάσεν τὰς εἰκόνας τοῦ τέμπλου τοῦ Ἐδουαρδίου Οἴου τῆς Σχολῆς. Ὁ κ. Καντζίκης ἠωλοῦθησεν πιστῶς τὸν βυζαντινὸν ρυθμὸν ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν εἰκόνων τούτων. Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀρχιτεχνίτης κ. Μπάγιος συνεπλήρωσεν τὴν διακοσμητικὴν ὀρθομαρμαρῶσιν τοῦ τέμπλου, ἣν ἐπέτυχεν διὰ συνδυασμοῦ διαφόρων πολυτελῶν μαρμαρῶν.

Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ 34ῃ φάλαγγς τῆς Ε.Ο.Ν. εὐρίσκεται ἐν ἐντόνῳ κινήσει λόγῳ ἐγγραφῶν νέων φαλαγγιτῶν καὶ ἐνάρξεως τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων καὶ τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως αὐτῶν.

ΚΩΣΤΗΣ ΡΑΛΛΗΣ

Ἀνηγγέλθη ἐκ Παρισίων ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Κωστῆ Ράλλη, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀπὸ αἰῶνος ἐν Σύρῳ ἐγκατεστημένην ἐπιφανῆ Χιακὴν οἰκογένειαν καὶ ἀδελφοῦ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Πέτρου Ράλλη.

Ὁ Κωστὴς Ράλλης εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς Παρισίους, ἀποκτήσας ἐπίσημον θέσιν μεταξὺ τοῦ τραπεζιτικοῦ καὶ χρηματιστηριακοῦ κόσμου, ἀπετέλει δὲ ἐξαιρετικὴν μορφήν τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς παροικίας, τῆς ὁποίας ἐπὶ ἔτη διετέλεσε γραμματεὺς, ἐξυπηρετήσας μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ πᾶν ὅ,τι ἀφεώρα τὴν Ἑλλάδα. Διετέλεσεν ἐπίσης μέλος τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ αἰφνίδιος θάνατος ἀνέκοψεν τὴν δρᾶσιν του, χωρὶς ὁ μεταστάς νὰ δυνηθῆ ν' ἀποχαιρετῆ τὸν υἱὸν του, ὑπηρετοῦντα εἰς τὸ Γάλλικόν μέτωπον.

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἡ Σχολὴ ἐγκατεστάθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 78. Ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου παρέμεινεν 32 633.

Ἡ αἴθουσα τῶν παραδόσεων εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐρύχωρος καὶ μεγαλυτέρα τῆς χρησιμοποιηθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν εἶος.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Σχολῆς κ. Χατζηκυριάκος καὶ ὁ Σύμβουλος τῆς Σχολῆς κ. Ροῦφος, ἐνεργοῦντες κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, προὔτιμησαν τὸ ρηθὲν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας οἶκημα, κρίνοντες αὐτὸ καταλληλότερον ἄλλων ὅχι μόνον λόγῳ τῆς αἰθούσης (ἧς ἡ ἐπίπλωσις συμπληροῦται κατ' αὐτὰς) ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἐν γένει διαρρυθμίσεως αὐτοῦ, ἧς ἐπέτρεψεν τὴν ἀνετον τῆς γραμματείας ἐγκατάστασιν, καὶ ἐπὶ πλέον παρέχει εὐχέρειαν κινήσεως τῶν Σπουδαστῶν κατὰ τὰ διαλείματα.

Ὅλιγον πρὸ τῆς μετακομίσεως ἀπὸ τὰ παλαιὰ γραφεῖα.

Τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς λειτουργοῦν καθημερινῶς ἀπὸ 5ης μέχρι 8ης ἐνεργοῦντα ἐγγραφᾶς, ἀνανεώσεις ἐγγραφῶν καὶ παρέχοντα πληροφορίας περὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦν περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου ἔτους ἡμερησίᾳ διαταγὴ τοῦ Προέδρου τῆς Σχολῆς κ. Χαριλάου, ἀνέφερεν ὅτι ἐνὶ τῷ διαστήματι τῶν διακοπῶν θέλει λυθῆ τὸ ζήτημα τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου. Ἦδη μόνον τὸ δεύτερον τῶν ζητημάτων τούτων παραμένει ἐκκρεμὸς, καὶ ἀσφαλῶς θέλει λυθῆ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ὥστε καὶ ἡ ἐπικοινωνία τῶν Σπουδαστῶν μετὰ τῶν ἀπαιτητῶν δι' αὐτοὺς ἐπιστημονικῶν ἔργων νὰ εἶναι πλήρης.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Συντάσσεται υπό την εποπτείαν του κ. ΑΛΕΞ. Θ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ, τώως Λευθοντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνδέσμων τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἑταιρειῶν, σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διὰ τακτικῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων εἰδικῆ μετεκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τῆς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας καὶ τῶν πρὸς οὐτάς συνυφαινομένων πρᾶσιματικῶν λόγων, διὰ τῆς παροχῆς γενικῶς ἐρασιματικῆς, νομικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως, πρὸς ἐξύψωσιν τῆς ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς ἰκανότητος αὐτῶν.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. Ἐπαμειώνδας Χαρίλαος Πρόεδρος, Ἀνδρέας Ν. Χατζηκυριάκος Ἀντιπρόεδρος. Μέλη: Ἀγγελος Γεωργιάτος, Εὐάγγελος Ἰατρίδης, Θ. Λεκατζίδης, Ἀριστοτέλης Μακρῆς, Κοσμῆς Πανοῦσιος, Μιχαὴλ Ρινόπουλος, Λουκᾶς Κονακάρης Ροῦφος, Ἰωάννης Τερζάκης, Ἀντώνιος Φίλιππος.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πιστοποιητικοῦ σπουδῶν εἶναι δωρεάν.

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

- Ἐγκυκλοπαιδεία Δικαίου. Καθηγητὴς Στέφανος Γ. Στρέϊτ, δικηγόρος.
- Πολιτικὴ Οἰκονομία. Καθηγητὴς Κ. Μαλαματιανὸς Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.
- Λογιστικὴ. Καθηγητὴς Ἀνδρέας Νέζος, καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
- Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων. Καθηγητὴς Νικόλαος Φωτιάς, καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
- Κοινωνικὴ Πολιτικὴ. Καθηγητὴς Δ. Ν. Δαμασκηνὸς δικηγόρος, πρῶην Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν.
- Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ. Τὴν διδασχὴν τοῦ μαθήματος τούτου ἀναλαμβάνει ὁ κ. Ἀνδρέας Ν. Χατζηκυριάκος πρῶην ὑπουργός, πρόεδρος τῶν Βιομηχανίων καὶ Βιοτεχνῶν.
- Βιομηχανικὴ καὶ Ἐργατικὴ νομοθεσία. Καθηγητὴς Γεώργιος Τρίμης τμηματάρχης Ὑφυπουργείου Ἐργασίας.
- Ἐμπορευματολογία. Καθηγητὴς Παναγιώτης Παρασκευόπουλος, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου.
- Βιοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἱστορία. Καθηγητὴς Ν. Π. Ἀποστολόπουλος τώως μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου Καθηγητὴς τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Σιβιτανιδείου καὶ Ἡφαιστου.
- Ὀργάνωσις Γραφείων. Καθηγητὴς Εὐγένιος Ἀποστολόπουλος διπλωματούχος τοῦ Πολυτεχνείου Στουγάρδης, διευθυντὴς τῶν Μηχανουργείων τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς.
- Ὀργάνωσις Παραγωγῆς. Καθηγητὴς Ἰωάννης Ματζουράνης, Μηχανολόγος Ἡλεκτρολόγος, μέλος τῆς Gesellschaft für Organisation.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς θέλει καθορίζει καὶ σειρὰν διαλέξεων ἐκξέμερους διακεκριμένων παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.
 Ὡραὶ διδασκαλίας: Μεταξὺ 7—9 τοῦ ἀπογεύματος.
 Ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.
 Διὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐν τῇ Σχολῇ δεόν νὰ ὑποβληθῶσιν:
 α) Πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τοῦλάχιστον ἐπταετείς ἐγκυκλίους σπουδὰς.
 β) Πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον προῦληρεσίαν εἰς Βιομηχανικὴν ἢ Βιοτεχνικὴν ἐπιχειρήσιν.
 Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς εἰς ἐκάστην ἐνιαυσίαν ἐγγραφὴν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλουν δραχ. 100 ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς, καὶ δραχ. 500 ὡς διδάκτρα δυνάμενα νὰ καταβληθῶσιν εἰς δύο δόσεις.
 Ἡ Σχολὴ ἐγκατεστάθη ἐπὶ τῆς 8δοῦ Ἀκαδημίας 78.
 Τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς λειτουργοῦν καθ' ὅλα τὰ ἀπογεύματα (5-8) παρέχοντα πᾶσαν πληροφориαν καὶ ἐνεργοῦντα ἐγγραφὰς σπουδαστῶν.

7 ΜΑΪΟΥ. Αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι ἀπὸ τινος καιροῦ, ὁ Γάλλος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Πιρισιῶν κ. Ντελικότ, πικρῶς ἐκτίθει τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, διευθύνει εἰς τοὺς Δελφοὺς ἐργασίας τῆς Σχολῆς μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Ἀρμαντρὺ καὶ ἄλλων ἀρχαιολόγων. Οἱ ἀρχαιολόγοι οὗτοι ἀτήσαν μαρμαρίνας πλάκας τῆς λιθοστρώσεως Ἱερῶς Ὀδοῦ, κατὰ τὴν ἀπόσπασιν εἰς τὸ μεσονεῖον τῆς Ἱερῶς Ὀδοῦ καὶ ἀκριβῶς κατωτὴν τῆς Στῆς τῶν Ἀθηναίων, εὐρέθη κολοσσὸς καὶ μετὰ εἰς αὐτὸ σωρὸς πολυτίμων ἀρχαίων ἀντικειμένων. Αἱ ἀντιστοιχίαι φέρουν συνεχῶς εἰς φῶς ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι ἐπιπέδως ἐξαιρετικὴ. Περικεῖται ὡς εἰς τὸ πλεῖστον περὶ ἀγαλμάτων, πλάκων, κτερισμάτων παντὸς εἴδους κλπ. ἀπὸ ἀργυρον, ἐλεφαντινῶν καὶ χρυσοῦν ἢ ἐπενδεδυμένων με χρυσᾶ ἐλάσματα.

Τὰ ἀντικείμενα φέρουν τὰ ἴχνη τῆς ἐπιδρωσεως τοῦ πυρός, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἴτε διεσώθησαν ἀπὸ πυρκαϊῶν, εἴτε ἐκ εὐμίσκοντο ἐντὸς πυρκαϊχθέντος ναοῦ. Οἱ ἀρχαιολόγοι δὲν ἀποκρύπτουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖς τῶν Μυκητῶν, εὐρέθησαν μέχρι τοῦδε συγκεντρωμένα τόσον πολλὰ καὶ τόσον καλῶς ἀρχαιολογικῶς καὶ καλλιτεχνικῶς ἀντικείμενα. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει ἀγαλμάτια, ρόδακες, πόρπαι, καθῶς καὶ μία μικρὰ ἐπίχρυσος πλάξ, φέρουσα ἐνεπίγραφον ἑνα ἀρχαῖον γράμμα. Αἱ ἄλλαι παραστάσεις εἰκονίζουσιν ἀνθρωπίνους μορφάς, ζῶα κλπ.

Ἡ πρώτη ἐκφραζομένη γνώμη εἶναι, ὅτι πρόκειται, εἴτε περὶ ἐνὸς μέρους τοῦ θησαυροῦ τῆς Πυθίας, διὰ τὴν ὑπερξίαν τοῦ ὁποῖου πρὸ πολλῶν ἡτῆ ἐτῶν ἔχουσιν ἐκφράσει τὴν πεποιθήσιν τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένοι ἀρχαιολόγοι, εἴτε περὶ θησαυροῦ διασωθέντος καὶ ἀποκρυφθέντος μετὰ τὴν ἐπεληύσιν κατὰ τὸ 548 π. Χ. πυρκαϊῶν τοῦ μεγάλου καὶ παραπάλαιου ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Διότι, ὡς γνωστὸν, εἶχεν ἀιτάλαβει ὀλίγον ἀργότερον τὴν οἰκηδόμησιν τοῦ νέου ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος οἱ Ἀλκμεωνίδαι, φεύγοντες τὴν δῖωξιν τῶν Πεισιστρατιδῶν.

Κατὰ σχετικῶς πληροφориαν, μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων ἐκ τῶν εὐρημάτων εἶναι ἀγαλμάτια ἐξ ἐλεφαντινῶν ἀρίστης ἑλληνικῆς τέχνης, ἀναγόμενα εἰς τὰ τέλη τοῦ 7ου ἢ εἰς τὸν 6ον π. Χ. αἰῶνα· ἐπίσης ἀγαλμάτια χαλκίνα τοῦ 5ου αἰῶνος, ἑλληνικῆς ἐπίσης τέχνης.

Ἀξιοσημεῖωτον χαρακτηρίζεται ἐπίσης τὸ γεγονός, ὅτι τὰ εὐρήματα εἶναι συγκεντρωμένα εἰς μίαν περιοχὴν καὶ συγκεκριμένως ἐντὸς ἐρειπίων ἀρχαίου κτιρίου, τὸ ὁποῖον ἔχει καταστῆναι ἐκ πυρκαϊῆς. Δὲν ἀποκλείεται οὕτω νὰ πρόκειται περὶ ἀρχαίου θησαυροῦ.

8 ΜΑΪΟΥ. Ἡ ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» γράφει: «Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη εὐρίσκει αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸ πρῶτον ἴχνη μεγάλων ἀνακαλύψεων, εἰς τρία διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν Τριφυλίαν, εἰς ἕνα μικρὸν λόφον πλησίον τῆς κωμοτόλεως Λιγυδίστης, οἱ Ἀμερικανοὶ ἔφεραν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὰ πρῶτα δείγματα ἐνὸς ἀνακτόρου Μινωικῆς ἐποχῆς, μετὰ πλῆθος χαρμηλιστικῶν σκευῶν καὶ ἀντικειμένων. Καὶ ὁ διάσημος Ἀγγλος ἀρχαιολόγος Ἐβανς ἐκφράζει εἰς τοὺς «Τάϊμς» τὴν πεποιθήσιν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ὀμηρικοῦ Νέστορος καὶ τῆς Πύλου—τῆς Πύλου τοῦ Νέστορος—τὴν ὁποῖαν ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων δεδομένων οἱ εἰδὼν καὶ ἐσοποθέτουσιν μέχρι τοῦδε μᾶλλον εἰς τὸ σημερινὸν χωρίον Κακόβιτα τῆς Ὀλυμπίας. Συγχρόνως ἀναγγέλλεται ἄλλη ἀνακάλυψις ἀπὸ τὰς Θεσσαλύρας καὶ αὐτὴ φέρει ἀληθῶς εἰς συγκινήσει. Ἡ σκαπάνη προσέκρουσεν ἐπάνω εἰς χαλκίνην ἀντίστασιν. Εἶναι αἰχμητὶ δορῆτων. Ἐκφράζεται ἡ πεποιθήσις ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ εἰσοσεν ἐπάνω εἰς τὸ ἀνθεντικὸν παθῖον τῆς Θυρικήης μέγλης καὶ εἰδικῶς εἰς τὸν τυμβὸν τῶν τριακισίων, εἶναι ὁ σεπτότερος τάφος καὶ τὸ ἐνδοξότερον τριπταῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶναι αἱ ἀειταετοὶ λόγχοι, αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς τὸ σκεδὸν τὸ πικρῶν κῆμα τῆς βιβλικῆς ἐπιδρωσεως. Ἐνδέχεται ἡ συνέχεια τῶν ἐργασιῶν νὰ φέρῃ εἰς φῶς καὶ ἄλλαι στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἡμπορεῖ νὰ πλουτίσουν ἀνυπολόγιστως τὰς γνώσεις τῆς ἱστορίας σχετικῶς μετὰ τὸν ἀπαρτίμωτον ἐκείνον ἀγῶνα. Εἰς τὸν ὁμαλὸν τοῦ κόσμου τέλος, εἰς τοὺς Δελφούς, οἱ Γάλλοι ἀρχαιολόγοι σημειώνουσιν ἄλλην ἐπιτυχίαν. Ἀνακαλύψαν ἕνα θησαυρὸν πλήρη πολυτίμων εὐρημάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐλεφάν-

ἀγάλματα παρίστανον τὴν θηλαϊκὴν θεότητα, ἥτις εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐσυμβόλιζε τὴν γονιμοποιὴν γῆν καὶ ἐνεφανίζετο μὲ διάφορα ὀνόματα εἰς τὰς διαφόρους περιοχὰς (Γαῖα, Γῆ, Μῆτηρ, Γᾶ, Ἀθηνᾶ κλπ.), γεγονὸς ὅπερ ἐπιβεβαιώνει τὴν θεωρίαν περὶ φυλετικῆς συγγενείας ὄλων τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀρχαιότητος, ἡ ὁποία διατηρήθη καὶ μετὰ τὴν καθόδον τῶν Δωριέων (1200 π. Χ. περίπου). Πλὴν τῶν χρυσῶν τμημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκον εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀγάλματα, εὐρέθησαν καὶ ἄλλα τμήματα χαλκίνων καὶ μαρμαρίνων ἀγαλμάτων, ἀκόμη καὶ ἓνα σχεδὸν ὁλόκληρον ἀπὸ χαλκόν, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶχε τόσον πολὺ φθίρη ἀπὸ τὸν χρόνον, ὥστε μόλις ἐπεχείρησαν νὰ τὸ σηκώσουν ἐθρυμματίσθη. Εὐρέθη ἀκόμη σημαντικὸν τμήμα ἄλλου ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον παρίστανε πιθανῶς ἕκρον καὶ ἦτο ἀπὸ μέταλλον μὲ λαμινάτους ἐν ἀπόχρωσιν.

Τὴν μεγαλυτέραν ὁμως ἀξίαν δὲν τὴν ἔχουν τὰ ὑπολείμματα τῶν χρυσελεφαντίνων ἀγαλμάτων, ὅπως ἄφησαν νὰ νομισθῆ αἱ δημοσιογραφικαὶ πληροφορίες. Βεβαίως καὶ αὐτὰ ἔχουν μεγάλην ἀξίαν, διότι, πλὴν τῶν ἄλλων, εἶναι τὰ πρῶτα τοῦ εἶδους τῶν ποῦ ἀνακαλύπτονται εἰς τοὺς Δελφούς. Ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἔχουν τὰ μικρὰ εἰδώλια ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, αἵτινα ἀπεικάζουσιν ἡ σιανὴν τῶν Γάλλων ἀρχαιολόγων. Πρόκειται περὶ μικρῶν ἀγαλμάτων, πραγματικῶν ἀριστοτεχνιῶν τέχνης, τὰ ὁποῖα παριστάνουν θεοὺς ἡ μυθικοὺς ἦρωας καὶ εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἑνὸς—ὅπως περίπου τὰ σύγχρονα ταξίδια—τὸν ἐλληνικῶν πόλεων τῆς Ἰωνίας. Ἀληθινὰ κομψοτεχνήματα, δεκνύοντα τὸν βιθμόν, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε φθάσει ἡ τέχνη κατὰ τοὺς παλαιότερους ἐκείνους χρόνους, συνάμα δὲ τὸν στενὸν σύνδεσμον τῶν ἐλληνικῶν πόλεων τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ τεχνουργία τῶν εἶναι «ἀνατολιζουσα» καὶ ἐν ἀπὸ αὐτῶν εἶναι καθαρῶς ἀσσυριακὴ καὶ παριστάνει τὸν ἦρωα Γίλαμὸς κρατοῦντα λέοντας. Ὁ Γίλαμὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆα τῶν Ἑλλήνων καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι παριστάνεται ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ Ἕλληνας μυθολογὸς ἦρωας. Ὁπωσδήποτε, θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένον νὰ προχωρήσῃ κανεὶς εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τῶν πολυτέμων πραγμάτων εὐρημάτων τῶν Δελφῶν, ἀφοῦ οὔτε καὶ οἱ κατ' ἐσχάτην εἰδικοί, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν, δὲν τα ἐμελέτησαν ἀκόμη.

Ἐν τῷ μετὰ τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀριστοτεχνίας παρακολουθοῦν ἀγρόπνως τὸ κοσμίσιμα τῶν ἐνοσκοφέντων χωμάτων καὶ παραλλήλως διέταξαν τὴν κάλυψιν τῶν λάμβων, ἀφοῦ ἔλαβον καὶ τὸ παραμικρὸν ἀντικείμενον ποῦ περιέλειον. Δι' ἐφέτας δὲν σκοπεύουν οἱ ἔξνοι ἀρχαιολόγοι νὰ συνεχίσουν τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Ἰερῆς Ὀδοῦ, θ' ἀπισχοληθοῦν δὲ εἰς τὴν διερεύνησιν δύο μυκηναϊκῶν τάφων καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀποκαλυφθεισῶν ἀριστοτεχνιῶν, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ χύσῃ νέον φῶς εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐρευναν, ὅχι μόνον τοῦ Ἰεροῦ τῶν Δελφῶν, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

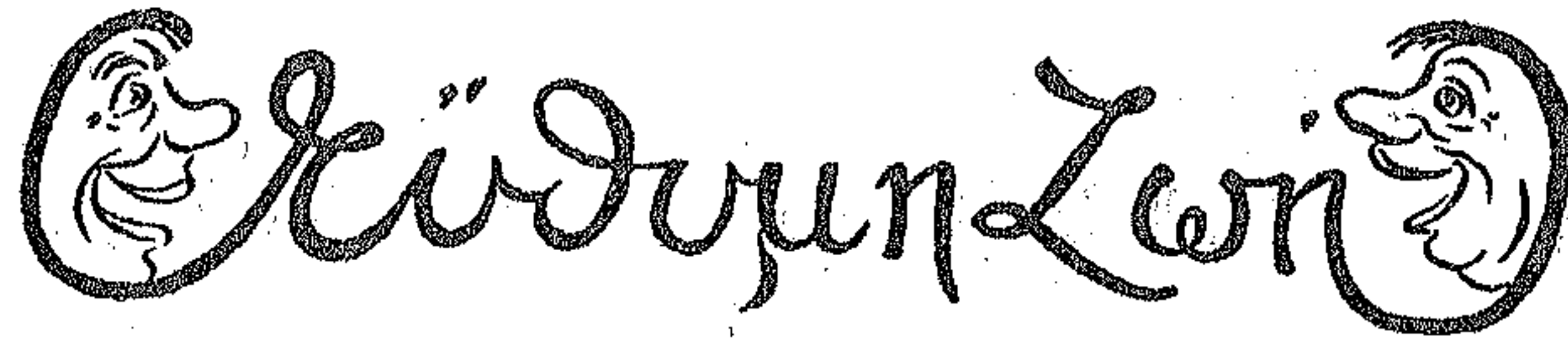
(* Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΦΘΟΝΙΔΗΣ

Ὁ στρατιωτικὸς κόσμος καὶ ἡ κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν μετὰ συγκινήσεως ἐκήδευσαν τὸν προσφάτως ἀποβιώσαντα Θεόδωρον Ἀφθονίδην.

Υἱὸς τοῦ Φωίλου Ἀφθονίδου, ἐπιμελητοῦ τῆς βασιλικῆς χορηγίας ἐπὶ βασιλείᾳ Γεωργίου τοῦ Α' καὶ ἑγγονος τοῦ μεγάλου Ἀρχοντος Πρωτοκδικίου τῶν Πατριαρχείων καὶ κατόπιν μέλους τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας Γεωργίου Ἀφθονίδου, ἐκ μητρὸς δὲ ἑγγονος τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Σπουδῶν Δεῖμζη ὁ μεταστάς, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1890 καὶ ἀφοῦ ἐσπούδασεν ἐνταῦθα τὰ πρῶτα μαθήματα, εἰσῆλθη κατόπιν εἰς τὴν Ἰταλικὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῆς Μοδένας, ὅπου ἐξῆλθε τὸ 1909 ὡς ἀνθυπίαρχος, κατὰ τὴν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν. Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913 ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος, μετασχὼν τῆς δράσεως τῆς τότε ταξιαρχίας ἱππικῆς, καὶ εἰς τῆς πέμπτης μεραρχίας.

Κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν, κατ' ἀρχὰς διηύθυνε τὸ 2ον ἐπιτελικὸν γραφεῖον τοῦ 4ου Σώματος καὶ κατόπιν τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου, κατὰ δὲ τὸ 1923 εἰς τὴν στρατιάν τοῦ Ἐβρου, καὶ πάλιν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ 2ου ἐπιτελικῶν γραφείου τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου. Τὸ 1925 τῷ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὸ δὲ 1926 διετέλεσε μέραρχος τοῦ ἱππικοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀποστρατευθεὶς ὀλίγον βραδύτερον.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΗ

Κωλύματα γάμου

Ἀποσοδόκητον ἡ φήμη δημοῦργησεν γάρην
στάς ἐκ τρίτου ὑποστάσας τὴν χρεῖαν τὴν σκληράν.

Ὅταν κήδευσαν τὸν πρῶτον μετὰ τῶνου καὶ κραυγῶν
τὰς ἐπρόθνευε ὁ ὄμος, ἄλλους δύο γοιητῶν.
Κι' εἰς τὸν τάφον τοῦ δευτέρου, ἐπροθνοντο γιὰτι
χορηγῶν ὁ Νόμος ἕναν, πάλιν ἡ ὁ κάτι τι,
Μὰ σὰν πέθανε κι' ὁ τρίτος... ἡ φωνὰ σπαρακτικὰ
τότε τέταρτον δὲν δύναν διατάξεις νομικὰ,
κι' ἐβλεπεν σαφῶς ἡ χῆρα μετὰ λύπης οἰοθητῆς
εἰς τὸ φέρετρον τοῦ τρίτου, τὴν κηδεῖαν ἑαυτῆς.

Ὅμως εἶδησις ἐσχάτως φέρνει σάλον μὴ μικρὸν...
Κατεβῆκαν ἀπ' τὸ ράφι, ἀναστᾶσαι ἐκ νεκρῶν,
καὶ διέσχίζον τὰς ρίμας μὲ λαμπάδας ἐκ κηροῦ
πρὸς ἐξεύρεσιν τετάρτου ποθητοῦ ἀπὸ καιροῦ.

Πλὴν διάψευσις τοὺς σβίνει τὴν χαρὰν ὀλοταχῶς
τὰ κωλύματα τοῦ γάμου παραμένουν δυστυχῶς,
κι' ἐπανέρχονται σὶ τὸ ράφι κατηφείς παρὰ ποτὲ
κατ' ἀνάγκην εἰς τοῦ τρίτου τὴν ἀνάμνησιν πιστὰ.

Τὰ ἐγκαινία *

Τῶν ἐγκαινίων τελετὴ μὲ δύναμιν μαγνήτη.
Ὁ Κύριος Φιλαδελφεὺς πῆγε σὲ νέο σπίτι.
Καὶ σπεύδουν φίλοι καὶ πολλὰς φιλόμουσας κοκῶνες
νὰ δοῦν πῶς μετεφέρθησαν βιβλία καὶ εἰκόνας!

Ἀεῖζει τέτοια τελετὴ γιὰ νὰ γραφοῦν δυὸ στίχοι...
Μὲ κάθρα ὄλων τῶν εἰδῶν πλημύρισαν οἱ τοῖχοι,
Κι' ὅταν τὰ βλέπεις μελετᾶς ἐκεῖ συγκεντρωμένους
καὶ γηγενῆ ζωγραφικὴν καὶ καλλιτέχνας ξένους...

Τῶν ἐγκαινίων τελετὴ μὲ δύναμιν μαγνήτη.
χῶρέσαν τὰ βιβλία τοῦ σαυτοῦ τὸ νέο σπίτι!!
Ἀλλὰ ἐχώρεσεν κι' αὐτὸς καὶ περισσεύει χῶρος
γιὰ νὰ καλοῦνται λόγιοι καὶ νὰ γεννᾶται νιότρος.

Ἀεῖζει τέτοια τελετὴ ἐντόνως νὰ ὑμνήται.
Κι' ὅλα του τὰ παράσημα χῶρέσαν, καὶ σκεφθῆτε
πῶς δὲν συμπύπτει κι' ἀπ' οὐτὰ ἓνα ἢ δύο νάχη
ἀλλὰ τοῦ περισσεύουνε νὰ βάζῃ καὶ στὴ ράχη...

Τῶν ἐγκαινίων τελετὴ... χαρὰ καὶ διαχύσεις...
Κι' ἡ ἀλληλογραφία του ἐχώρεσεν ἐπίσης,
καὶ χῶρος ἐπερίσσεψε ποῦ ἐπαρκεῖ ἐν γένει
γιὰ ὅσα θάλλθουν γράμματα ἀπὸ τὴν Οἰκουμένη.

Ἀεῖζει τέτοια τελετὴ λύρας χορδὰς νὰ πλήττη.
Ὅλα χῶρέσαν εὐτυχῶς σαυτοῦ τὸ νέο σπίτι,
καθὼς κι' αἱ Μοῦσαι ποῦ πολλὰς ἐκ τούτων συνεγείρει
τὸ πνεῦμα τὸ πολυσχιδές, τοῦ σπιτονοικοκύρη.

* Ἀπηγγέλθη τὴν 29ην παρελθόντος Σεπτεμβρίου ὑπὸ τῆς Δεσποινίδος Ὀλγας Σιγαλοῦ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας οἰκίας τοῦ κ. Ἀλ. Θ. Φιλαδελφῆος

ΑΝΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ "ΝΕΩΝ ΔΡΟΜΩΝ",

Ἄνετυπώθησαν εἰς τεύχη αὐτοτελῆ αἱ κάτωθι εἰς τοὺς «Νέους Δρόμους» δημοσιευθεῖσαι ἔργασαι:

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΧΑΡΙΛΑΟΥ:

Ἡβερμηχανικὴ πολιτικὴ (μέρος πρῶτον)

Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ:

Ἡ Ἡβερμυθική καὶ τὸ Ἱστορικὸν καὶ Πολιτικὸν Ἄρχεον Νικολάου Δ. Λεβίδου

ΣΤΑΥΡΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ:

Ὁ περὶ ἄρσεως τῆς σταθεροποιήσεως Νόμος 5422

ΕΝ ΑΡΧΑΪΚΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

Ἡρὸς τμήν τοῦ κ. Ἀλεξ. Ἡελαδελφέως

ΕΥΡΩΤΑΣ ΑΛΕΥΡΟΠΟΙΗΤΙΚΗ Α.Ε.

ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΥ
ΕΥΡΩΤΑΣ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1929—ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: 250.000 κελὰ

Διεύθυνσις (Ἀθηνῶν—Πειραιῶς) Πειραιῶς Τηλ.: 43411

Ἐμπορ. τμήμα (Ἀθηνῶν—Πειραιῶς) » 42218

Τηλ. Κέντρου » 44081

ΑΝΩΝ. ΕΤ. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ἄριθμὸς Τηλεφώνου 25 404

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δρχ. 15.000.000

Ἀποθεματικὰ τῆς 30)12)36 » 10.810.000

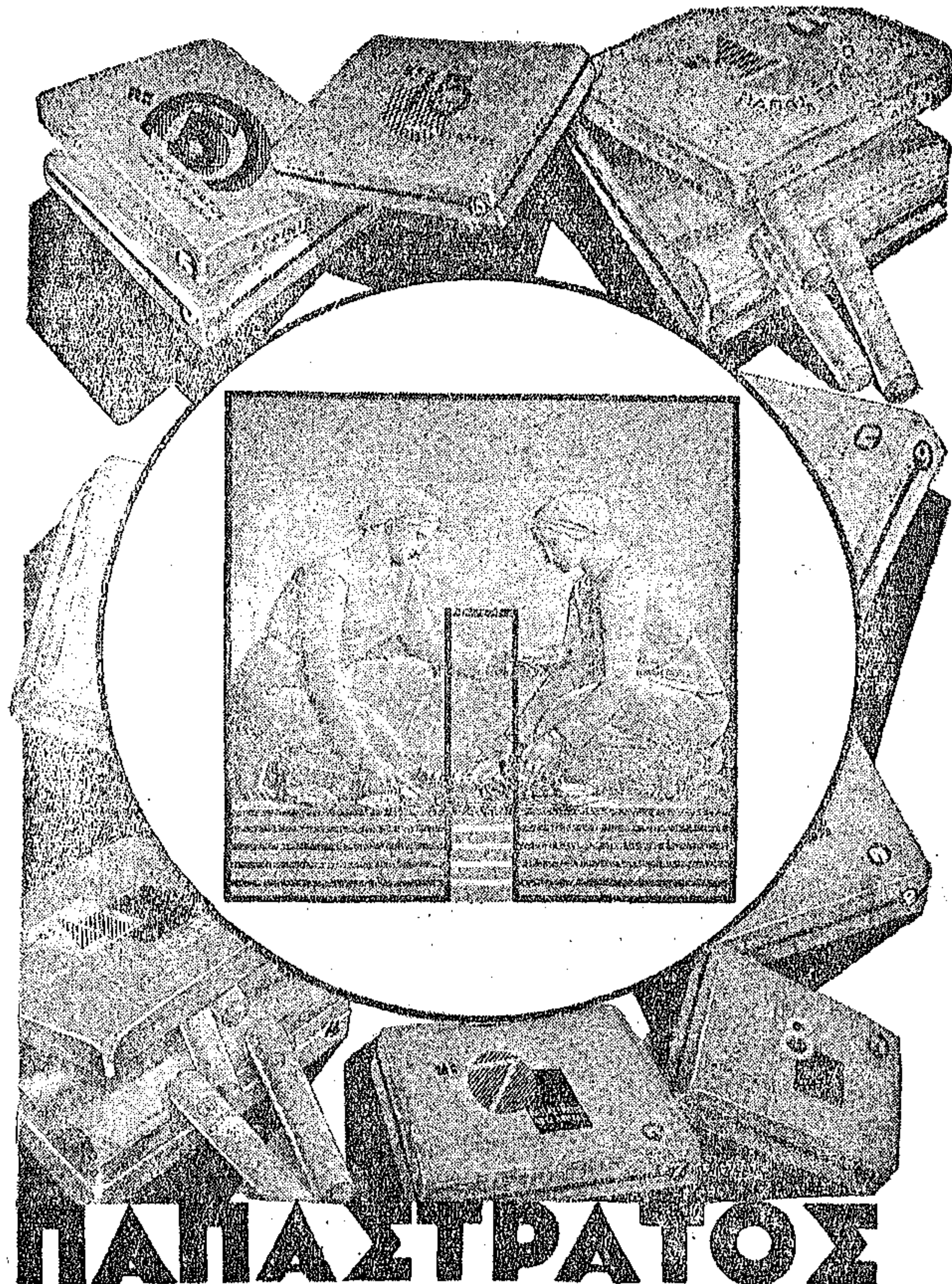
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Οἰνοποιίας καὶ Οἰνοπνευματοποιίας ἐν Καλάμαις.

Οἰνοποιεῖα Ἐν Καλάμαις—Λόγγα—Θούρια.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ζυμῶν Ἀρτοποιίαις ἐν Σταφίδος ἐν Καλάμαις

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Παραγωγῆς τρυγικῶν ὀξέων ἐν Πειραιεῖ (ὁδὸς Θηβῶν)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 158

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΕΡΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ ΛΑΝΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑ Α. Ε.

Φέρει εις γνώσιν του κοινού, ότι η ειδική έπεξεργασία των ύφασμάτων κατά το σύστημα

“LONDON SHRUNK,”

τήν όποίαν εξαγγέλλει συνάδελφος, έπιχειρήσεις ότι μέλλει αυτή τό πρώτον έν Έλλάδι να έφορμόση επί των ύφασμάτων της, εφαρμόζεται ύφ' ήμών

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1928

καί εις αυτήν όφείλεται ό λόγος διά τόν όποιον τά ύφάσματά μας ούτε μαζεύουν, ούτε τσαλακώνουν, άποκτήσαντα ούτω τήν άμέριστον καί άνεπιφύλακτον έμπιστοσύνην καί έκτίμησιν τής πολυπληθοϋς ήμών πελατείας.

ΕΡΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ ΛΑΝΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ & ΣΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — Τέρμα Κολοκυνθοδς

ΚΕΦΑΛΑΙΑ : Αποθεματικά καί Κρατήσεις Δρχ. 200.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

1) Έν Αθήναις	} Κλωστήριον, Ύφαντήριον, Φινιριστήριον καί Βαμβακοκλωστήριον
2) Έν Ναούσῃ	

Προϊόντα :

Όλα τά είδη των μαλλίνων ύφασμάτων άνδρικών καί γυναικείων

Παραγωγή :

3.000.000 μέτρα ύφασμάτων έτησίως, αξίας 300.000.000 δραχμών

Απασχολούμενον προσωπικόν :

1) Ύπαλληλικόν :	150
2) Έργατικόν :	4.200

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Σ. Α. ΟΚΟΝΟΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α. Ε.

Βιομηχανία ύδροθετα τῷ 1883

ΕΔΡΑ · ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ · ΓΡΑΦΕΙΑ :

Νέον Φάληρον — Τηλέφωνον : 44.151—44.152

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΝ :

Αθήναι — Λυκαβύττου 18. Τηλέφωνον : 52.381

Πειραιεύς — Λεωφ. Μιαούλη 27α. Τηλέφ. 40-211

Θεσσαλονίκη — Έρμού καί Αριστοτέλους. Τηλέφ. 25-10

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΧΡΩΣΤΙΚΑΙ ΟΥΣΙΑΙ παντός είδους (χρώματα άνιλίνης, χρωμίου, άλιζαρίνης, θειοίχε κλπ) Διάφορα Φαρμακευτικά καί Χημικά προϊόντα, Ανθρακικών ύδρ., Αμιωνία άέρια καί ύγρό, Τυροκινόν έλαιον, Θεικόν νάτριον κρουστ., Ύδροφιλος βάμβαξ, Βίται (σαπυών), Πίλος κλπ.

Η “ ΑΝΑΤΟΛΗ, ΑΝ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Έτος ίδρύσεως 1906 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Φιλελλήνων 15

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : Τσιμισή 19
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ : Μακρὰς Στοάς καί Κέντροπος
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ : ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ, ΣΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

Ασφάλεια : ΖΩΗ Σ - ΠΥΡΟΣ
καί τίτλοι κεφαλοποιήσεως με τρίμήνους κληρώσεις

ΑΝΩΝ. ΑΙΓΥΠΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ : ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Ύδός Κοραή 1) — ΤΗΛΕΦ. 22.475

Μεταλλεία Νικελίου έν Λαρίμνη Λοκρίδος

» Χρωμιούχου Σιδήρου έν Λαρίμνη καί Λουσίω (Λοκρίδος)

» Λευκολίθου έν Εύβοία

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΕΝΟΦ. ΙΩ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑ — ΑΣΤΙΚΑ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡΙΘ. 4

— ΤΗΛΕΦ. 24-532 —

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ Β'ΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Πατησίων 30 α | Τηλεγρ. Δ)σις «ΟΣΤΕΔΕΡΚΟ»
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: 'Οδ. 'Ορφέως (Ρούφ) | ΤΗΛΕΦΩΝΑ: } 24.181 Γραφεία
563.313 'Εργοστάσιον

Προϊόντα Φυτόκαρπον:

'Ενεργός αποχρωστικός άνθραξ δι' Ολιγοποιϊν, 'Αμυλοσάκχαρον, Ζακ-
χροποιϊν, 'Ελαιουργίαν, Πυρηνελαιουργίαν, Σπορελαιουργίαν κλπ.

"Έτερα προϊόντα έργοστασίων

Κόλλα: 'Οστεόκολλα (ΓΑΥΡΟΣ) Δερματόκολλα, Νευρόκολλα, Ζελα-
τίνα Ολιγοποιϊς, Ζελατίνα Βιομηχανική, Κόλλα Larin Saic (Κορ-
νιζοποιϊ), Πάστα τυπογραφικών κυλίνδρων.

Σάπωνες: Rhododerma (Ρυδόδεσμα), Bull Kake κλπ. άρωματι-
κοί, Saic (Τύπου Σινλάις), Ρούφ εις κόβιν, 'Αμυγδάλου, Κοινολί-
πλυτης (Τύπου Μασσαλίας).

Λεπίσματα: 'Υπερφωσφορικών και 'Οστεάλευρον (έξ όστών), 'Αζω-
τάλευρον (όργανικών λιπασμα).

Τροφαί ζώων: Κτηνοτροφικών (κόβινς όστών) (διεζ ζώα και πουλερικά)

ΑΝ. ΕΛΛ. ΕΤ. ΧΗΜ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΚΟΡ. Η | ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΡΙΘ. 22 631, 22 632, 22 671
'Εμπορική Δ)σις και 'Εργοστάσια: έν ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΟΝΑ)
'Αριθμός Τηλεφώνου: 40 351

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ: 'Υαλοπίνακες: Κοινολί, Διαμαντέ, 'Αδιαφα-
νείς (Μάτ) και Λείας 'Επισταλείας. 'Υάλινα είδη Οίκοδομών: Φωταγω-
γοί, Τούβλα, Πλακάκια, Κέρνιοι.

ΕΙΔΗ ΗΜΙΛΕΥΚΟΥ ΥΑΛΟΥ

Φιάλαι γυμναί: Κοινάκ, Οίνου, Λικέρ, Σουμάδας, Ζύθου, 'Αεριούχων ποτών, Μεταλλικών υδάτων και Βιομηχανικά παντός είδους.

Γαλόνια Γυμνά και Πλεκτά.

Δαμιζάναι Γυμναί, Πλεκναί και μέ νόφας,

Παγονίθραι Πλεκταί.

Βαρελάκια Γυμνά και Πλεκτά.

ΠΑΓΙΔΕΣ διά την καταπολέμησιν της ΜΥΙΓΑΣ της ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ Πανεπιστημίου έσοιθμός 6
Τηλέφωνον: 27-781

Τηλεγραφική διεύθυνσις: ΟΞΕΑΛ ΑΘΗΝΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Τηλεγρ. Διεύθ. «Ελληγνυφ»
Νέα Σφαγεία—'Οδός Πειραιώς Τηλέφ. 92-61

1) ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΩΝ α) 'Απαντα τὰ Βαμβακερά είδη εις έκλεκτός ποιότητας β) Νήματα Βαμβακερά.

2) ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΛΛΙΝΩΝ α) Μαλλίνα Νήματα. β) 'Υφάσματα Μαλλοβαμβάκα, 'Ανδρικά και Γυναικεία εις πλουσίαν συλλογήν.

Α. Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ "ΕΛΑΪΣ",
ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Τηλ. 44 - 361

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ:

Α) ΕΔΩΔΙΜΑ: α) 'Ιξενγεννήμενα: 'Ελαιόλαδον, Βαμβακέλαιον, Καρυδέ-
λαιον, Ζωϊκόν λίπος β) 'Υδρογονώμενα: 'Ελαιόλαδα, Βαμβακέλαια, Κα-
υδίνη, 'Ιθυέλαια. γ) Τυποποιημένα: «'Ελαιόλαδον άγνόν» Τύπος έλαιο-
ράδου πρός εξαγωγήν. «Φυτινω» 'Ανδόν φυτικών βοδύρον. «Φυτολίνη» άντι-
λαθισιτώσα τὸ φρέσκον βοδύρον. «Σεμιόλα» Μαγειρικών βοδύρον άπο λει-
κατικῶς έξ έλα ολαδου «'ΕλαΪς ΟΥΣ» Λευκή έλληνική βρώση συμπιεσμένη.

Β) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ: α) Λινέλαια: 'Ομά, βρασμένα, διπλοβρασμένα, ρα-
φινάτα, διπλοραφινάτα, λευκά, Stand oil β) 'Οξυγονον. γ) Λιπαρά και
στεατικά όξέα.

Γ) ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ: Λινάλευρον, Βαμβακόπητα, Καρυδόπητα, Πίτυρα,
βιώμης κ.λ.π.

ΜΕΤΑΕΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
Η "ΧΡΥΣΑΛΙΣ",
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.

Κεφάλαιον όλοτηερῶς κατ)νον Δρ. 50.000.000
Κεφάλαια 'Αποθεματικά » 19.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: 'Εν 'Αθήναις (Ποδονίφτη) και έν Γουμνίτση (Μακεδονίας)
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ: Χονδρικής πωλήσεως Μητροπόλεω. 48.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: Ταχυδρομ. Γουμναί. 68 Τηλεγ. Μεταξοχουσαλίς 'Αθήνας
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 'Εργοστ. Ποδονίφτη άρ. 81-951-81-952 'Αποθήκης 20-248

ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

Κρέπ Σιν—Φουλάρ—Ζωρζέτ—Κρεπόν—Μαροκαίν—Σατέν—
Σεμιζιέ, Λατέν, Κλοκέ, 'Εμπριμέ.

ΚΡΕΠ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΥΠΩΝ

Μαλλομέταξα έπανωφοριών, Μετακρούτες, Κουκουλάρικα,
φόδρες, ραπτών, φόδρες καπέλλων, Μουαρέ τσαντών.
'Εφάσματα επίπλων, Στόφες κλαδωτές.

ΑΠΑΝΤΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΡΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ Α. Ε.

Διατήρησις εἰς ψυκτικούς θαλάμους
Ταπήτων, Γουναρικῶν, Μαλλίνων Ὑ-
φασμάτων κλπ.

Ἡ Α. Ε. «ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ» καθώρισε διὰ τὴν
ἐφετεινὴν περίουδον (ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἕως 30 Ο-
κτωβρίου 1939) τὰ κάτωθι τεμνολόγια διὰ τὸ τμήμα
τῆς διατηρήσεως ταπήτων, γουναρικῶν κλπ.

ΔΙΑ ΤΑΠΗΤΑΣ

Ἀπὸ 1 ἕως 5 τετρ. μ. Δρχ. 40 τὸ τεμάχιον
» 5 » 10 » » » 75 » »
» 10 » 20 » » » 7 κατὰ τετρ. μ.
Ἄνω τῶν 20 » » » 100 » » »

Ἐπὶ πλέον πέντε τοῖς χιλίοις ὡς ἀσφάλιστα ἐπὶ
τῆς δηλουμένης ἀξίας ἐκάστου τάπητος, ὡς καὶ ὀρχ.
30 δι' ἔξοδα παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τούτων διὰ
τῶν αὐτοκινήτων τῆς ἑταιρείας.

ΔΙΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Δι' ἕκαστον τεμάχιον Δρχ. 100.

Ἐπὶ πλέον δέκα τοῖς χιλίοις ὡς ἀσφάλιστα ἐπὶ
τῆς δηλουμένης ἀξίας ἐκάστου γουναρικῶν, ὡς καὶ ὀρχ.
30 δι' ἔξοδα παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τούτων διὰ
τῶν αὐτοκινήτων τῆς ἑταιρείας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 307

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ: 80-191

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΕΛΛΗΝ. ΤΑΠΗΤΑΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς τάπητς εἶναι τὸ ἀπαραίτητον συμ-
πλήρωμα κάθε σιῶαρῆς ἐπιπλώσεως.

Οἱ Ἑλληνικοὶ τάπητες εἶνε πλέον ἀνώτεροι τῶν
Περσικῶν καὶ ὅλων τῶν Ἀνατολικῶν εἰς σχέδια, χρω-
ματισμοὺς καὶ στερεότητα.

Ἡ ἀγορὰ Ἑλληνικῶν χειροποιήτων ταπήτων εἶνε
μὲν πολλὴ καλὴ τοποθέτησις χρημάτων καὶ παρέχει ἐρ-
γασίαν εἰς χιλιάδας ἐργαζομένων τῶν ἐπαρχικῶν καὶ τῆς
πρωτεύουσας.

Ἑλληνικὸς Ταπητουργικὸς Ὄργανισμὸς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικά Δρχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῆ 30 Ἰουνίου 1939) » 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις
Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πᾶσης φύσε-
ως τραπεζικὰς ἐργασίας καὶ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος
ὄρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εἰς δραχμὰς (εἰς πρώτην ζή-
τησιν, ἐπὶ προθεσίᾳ, διαρκεῖς καὶ ταμειυτηρίου) μετὰ
εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Ἐξῆς καὶ εὐκολίαι καὶ συμφέροντες ὄροι διὰ τὰ ἐμβί-
σματὰ καὶ γενικῶς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναλλαγὰς τῶν
ἐν τῇ ἑλληδοπαθῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ
πλήρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξω-
τερικοῦ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλητέ-
ρων ξένων τραπεζῶν.

ΑΝΩΝ. ΓΕΝ. ΕΤ. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Μέγαρον Ἀφθονίδου — Δεύτερος ὄροφος ὁδὸς Παπαρηγοπούλου 9
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 14.600.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: Εἰς Δασικτῶνα Πειραιῶς τσιμέντα «Ἡρακλῆς» καὶ ὑπερ-
τσιμέντα Ἐρυθροῦ κόλλου 90.000 τόννοις ἑτησίως — Ἐν Βόλῳ τσιμέντα «Ὀλυμ-
πιῶνα» Πρασίνου τριγώνου 50.000 τόννοις.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Κεντρικῶν Γραμμῶν Διευθύνσεως 25.101. — Λογιστηρίου 21.921
Ἐργοστασίου Δραπετσῶνος Διευθύνσεως 12.863. — Ἐντολῶν 44.441 — Γραφείων
Βόλου 3.72. — Ἐργοστασίου Βόλου 5.94 — Πρατήριον Ἀθηνῶν 52.211. — Πρα-
τήριον Θεσσαλονίκης 2648.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις ΣΙΜΗΡΑΚΛΗΣ ΑΘΗΝΑΣ — ΒΟΛΟΣ ΤΣΙΜΕΝΤ ΒΟΛΟΣ.
Αἱ μεγαλύτεροι καὶ μὴ τὰ πλέον συγχρονισμένα μηχανήματα ἐγκαταστάσεις. Τρεῖς
περιστροφικοὶ κλίβανοι. Ἀσπίδια ἐργαστήρια χημικῶν καὶ μηχανικῶν δεικμῶν
παρακολούθησεως ποιότητος προϊόντων

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ἠδὲ Σανταρόζα 3
ΚΟΙΝΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ Α. Γ. Ε. Τ. (Ἡρακλῆς—Ὀλυμπος—Τιτάν Χαλκίδος).
Διεύθυνσις Σανταρόζα 3 Ἄρ. Τηλ. 30-404
Γραμματεία Σανταρόζα 3 » » 30-403
Λογιστήριον Σανταρόζα 3 » » 30-405
Τμήμα Παραγγελιῶν Σανταρόζα 3 » » 30-406

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
..... "Η Τ Ε Χ Ν Η"

Ε. ΤΣΙΝΙΚΑ & Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 1 ΠΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ